

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2019, Αρ. Φύλλου 207 • www.agnanta.com.gr

Ο Χρήστος Χασιάκος νέος δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων

Ο Χρήστος Χασιάκος είναι ο νέος Δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων, επικρατώντας στις επαναληπτικές εκλογές της 2ας Ιουνίου του Μαρίνου Γαρνέλη, έπειτα από έναν έντιμο προεκλογικό αγώνα. Ο κ. Χασιάκος έλαβε ποσοστό 52,95%, ενώ ο κ. Γαρνέλης 47,05%.

Μαρίνος Γαρνέλης - Χρήστος Χασιάκος

Ο Χρήστος Χασιάκος σε μια μάχη για γερά...νεύρα και που κρίθηκε κυριολεκτικά στο τέλος, κατάφερε και έκοψε πρώτος το νήμα, παίρνοντας ουσιαστικά τη θέση του προκατόχου του Μαρίνου Γαρνέλη.

Παρότι ο κ. Γαρνέλης αναδείχθηκε νικητής στον α' γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών που διεξήχθησαν στις 26 Μαΐου, ο κ. Χασιάκος γύρισε την πλάστιγγα προς το μέρος του και βγήκε νικητής από αυτό τον εκλογικό μαραθώνιο.

Όσον αφορά στον α' γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών οι υποψήφιοι Δήμαρχοι για τα Κεντρικά Τζουμέρκα που έλαβαν μέρος, στην διαδικασία ήταν πέντε στον αριθμό.

Ο Μαρίνος Γαρνέλης όπως αναφέραμε βγήκε νικητής με ποσοστό 35,97, παίρνοντας παράλληλα και 7 έδρες. Στην δεύτερη θέση βγήκε ο Χρήστος Χασιάκος με ποσοστό 32,82 και 7 έδρες.

Στην 3η θέση ο Παναγιώτης Σκαλτσσιγιάννης με ποσοστό 21,69, πήρε 5 έδρες, ενώ από μια έδρα έχουν οι Δημήτρης Κανής (5,42) και Χρήστος Λύκος (4,11).

Αναλυτικά τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου: Σε 38 επί συνόλου 38 εκλογικών τμημάτων ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ (Τζουμερκιώτικη Δημοτική Πορεία) 2.391 (52,95%) ΜΑΡΙΝΟΣ ΓΑΡΝΕΛΗΣ (Πατριωτικός Υπερ. Συναγερ-

μός): 2.125 (47,05).

✓ Άποψη της Αδελφότητας: Ο καινούργιος εκλογικός νόμος επιβάλλει

συναίνεση, συνεργασίες και διαλλακτικότητα. Αυτό είναι αναγκαίο να πράξουν και οι συνδυασμοί που απαρτίζουν τη διοίκηση του Δήμου. Μόνο έτσι, με ενότητα και σύμπνοια, θα μπορέσει επιτέλους ο δήμος να πάει μπροστά.

Επικυρώθηκαν τα αποτελέσματα

Επικυρώθηκαν τα αποτελέσματα των Υποψηφίων Δημοτικών Συμβούλων Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων του συνδυασμού, «ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» με επικεφαλής του συνδυασμού τον ΧΑΣΙΑΚΟ ΧΡΗΣΤΟ που εκλέγεται Δήμαρχος.

Ο Δήμαρχος εκλέγει ανά εκλογική Περιφέρεια 7 δημοτικούς συμβούλους, τους εξής:

-Εκλογική Περιφέρεια Θεοδωριάνων ΧΑΪΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, με (193) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αγναντών ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, με (366) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΡΙΖΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ, με (339) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΛΑΜΠΡΟΥ, με (307) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΣΤΑΣΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ, με (378) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΤΣΙΑΤΣΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΜΑΡΚΟΥ, με (322) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, με (288) σταυρούς προτίμησης.

Οι άλλοι συνδυασμοί

* ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» με 7 δημοτικούς συμβούλους, τους εξής:

-Εκλογική Περιφέρεια Μελισσοσυρών ΓΚΙΖΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ, με (102) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αγναντών ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ του ΙΩΑΝΝΗ, με (371) σταυρούς προτίμησης.

-Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας

Γράφει ο
Χρήστος Αχ. Λεμονιάς

ΓΑΡΝΕΛΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ως επικεφαλής του συνδυασμού ΑΛΥΜΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, με (552) σταυρούς προτίμησης.

ΚΑΦΑΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ, με (474) σταυρούς προτίμησης.

ΚΟΝΤΟΔΗΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ, με (369) σταυρούς προτίμησης.

ΤΣΙΠΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ, με (348) σταυρούς προτίμησης.

*ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΛΛΑΓΗΣ». 5 δημοτικούς συμβούλους, τους εξής:

Εκλογική Περιφέρεια Αγναντών ΚΑΠΕΛΗΣ ΟΜΗΡΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ με (287) σταυρούς προτίμησης

Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ως επικεφαλής του συνδυασμού

ΤΣΙΠΡΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ του ΣΤΑΥΡΟΥ, με (327) σταυρούς προτίμησης.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (ΤΕΤΡΑΠΕΡΑΤΟΣ) του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, με (300) σταυρούς προτίμησης.

ΤΣΑΛΟΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, με (224) σταυρούς προτίμησης.

*ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ» 1 δημοτικό σύμβουλο, τον εξής:

Εκλογική Περιφέρεια Αθμανίας ΚΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ως επικεφαλής του συνδυασμού

*ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» 1 δημοτικό σύμβουλο:

Εκλογική Περιφέρεια Αγναντών: ΛΥΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ως επικεφαλής του συνδυασμού

Στη μάχη του τοπικού

Στην τοπική κοινότητα Αγναντών αναμετρήθηκαν δύο συνδυασμοί (ΑΝ.Α.Π.ΝΕΩ και ΑΓΝΑΝΤΑ). Νικητής αναδείχθηκε ο πρώτος, που αποτελούνταν κυρίως από νέους του χωριού, με πλειοψηφών σύμβουλο τον Κώστα Παππά (134 ψήφοι) ενώ εξελέγησαν και οι Ηλίας Κωστόλας με 84 ψήφους και Βασίλης Τάτσος με 68. Από τον άλλο συνδυασμό εξελέγησαν οι Βασίλης Καρύδης 94 και Αθανάσιος Τραγοπούδας 104.

Σε όλους τους εκλεγέντες ευχόμαστε καλή δύναμη για επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχει αναλάβει ο καθένας.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΓΝΑΝΤΑ

ΚΟΙΝΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΕΣ

Με το πέρας των ομολογουμένων επιτυχημένων αποκριάτικων εκδηλώσεων του Μαρτίου ο Σύλλογος του χωριού ξεκίνησε τις προετοιμασίες για τον μεγαλοπρεπή εορτασμό του Αγίου Πάσχα την Κυριακή 28 Απριλίου στην Πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου στον πάνω μαχαλά.

Για δεύτερη χρονιά ο Σύλλογος επανέλαβε το περσινό του εγχείρημα για το κοινό Πασχαλινό τραπέζι με μεγαλύτερες φιλοδοξίες αυτή τη φορά. Με συνεχείς ανακοινώσεις και παρακινήσεις των μελών του Συλλόγου οι παραγγελίες αμνοερωφίων, ξεπέρασαν κάθε προσδοκία, με τις οικογένειες που θα συμμετείχαν να υπερδιπλασιάζονται. Οι συμμετέχοντες είχαν την δυνατότητα να προμηθευτούν το αρνί τους είτε από το σύλλογο απευθείας, είτε παραγγέλνοντας το στα κρεοπωλεία του χωριού, τα οποία σε συνεννόηση με σύλλογο τα παρέδωσαν για ψήσιμο στη

πλατεία την Κυριακή του Πάσχα.

Με την Μεγάλη Εβδομάδα να πλησιάζει στήθηκε σκέπαστρο επάνω στη πλατεία, κάτι που διασφάλισε στο ακέραιο την διεξαγωγή του εθίμου αφού προφύλαξε τους συμμετέχοντες από τα καιρικά φαινόμενα. Παράλληλα οι εθελοντές του Συλλόγου την Μ. Πέμπτη έβαψαν τα κόκκινα αυγά για τις εθιμοτυπικές αυγομαχίες

και ανταλλαγές ευχών κάθε οικογένειας και έψησαν τα παραδοσιακά πασχαλινά κουλούρια, που θα προσφέρονταν σε όλους την Κυριακή στο γλέντι.

Με σύμμαχο λοιπόν τον καλό καιρό και την αυξημένη επισκεψιμότητα το Μ. Σάββατο η εκκλησία κατακλύστηκε από πιστούς για τον εορτασμό της Ανάστασης. Την

Συνέχεια στη σελίδα 5

Αθλητικές εκδηλώσεις και πάρτι Νεολαίας στο επίκεντρο και φέτος στην Άγναντα

Για ακόμα ένα καλοκαίρι η Άγναντα θα κινηθεί σε ρυθμούς Αθλητικών εκδηλώσεων. Αρκετά παιδιά και νέοι θα έχουν τη δυνατότητα να πάρουν μέρος σε μια σειρά από εκδηλώσεις που αναμένεται να πραγματοποιηθούν στις αρχές Αυγούστου. Ποδόσφαιρο, σκαταδρομία, τουρνουά μπάσκετ για πρώτη φορά στα χρονικά, τρέξιμο, ποδηλασία και πολλές ακόμα αθλοπαιδιές θα βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος για δύο εβδομάδες.

Αναλυτικά το πρόγραμμα:

- 6 έως 10 Αυγούστου στο γυμνάσιο Αγναντών ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ 5x5. ΩΡΑ 17:00
- 6 έως 8 Αυγούστου στο γυμνάσιο Αγναντών ΒΟΛΕΙ Γυναικών. ΩΡΑ 17:00
- 9, 10 και 12 Αυγούστου στο γυμνάσιο Αγναντών Μπάσκετ Ανδρών. ΩΡΑ 17:00
- 10 Αυγούστου στην πλατεία ΑΘΛΟΣ JUNIOR ΤΡΕΞΙΜΟ ΩΡΑ 10:00
- 11 Αυγούστου PARTY ΝΕΟΛΑΙΑΣ στον Μύλο.
- Για ΑΝΑΡΡΤΗΣΗ - ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ και ΡΑΦΤΙΝΓΚ θα υπάρξει ανακοίνωση - ενημέρωση μέσω facebook στη σελίδα της Αδελφότητας για τις διαθέσιμες ημερομηνίες και τη συμμετοχή που θα υπάρξει.

Σοβαρά κι εύδυμα

Γράφει ο
Χάρης Ζάχος
Συντάχτης Δάσκαλος
- Συγγραφέας

Κατάμεστη η αίθουσα της Αδελφότητας των Μετισσοσυργιωτών της Αθήνας.

Πρόεδρος ο Γιώργος ο Μαστραγιάννης. Η αδελφότητα τιμά σήμερα τους δασκάλους, αθλά και τους οργανοπαίχτες που πέρασαν απ' το χωριό τους τους Μετισσοσυργούς. Και άφησαν τη σφραγίδα τους.

Τιμήσανε τους δασκάλους, τον Κώστα Χριστογιωργάκη και την Ιφιγένεια Στάμου σύζυγο του Κωνσταντίνου.

Ο Κώστας μίλησε και είπε, για τις δύσκολες συνθήκες του χειμώνα στο χωριό. Και οι δύο αγαπούσαν αυτό που κάνανε, αγαπούσαν τα παιδιά. Μην ξεχνάμε ότι ήταν και νέοι και ο Κωνσταντίνος ήταν αξιωματικός των ΛΟΚ, πρασινοσκούφης!! Σκεφτόμουν πόσο τυχερός ήμουν που δεν πάτησα λάσπη!! Ο Χρήστος ο Τούμπουρος, συγγραφέας ερευνητής, έγραψε για τους οργανοπαίχτες τα ακόλουθα.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας Βαγγέλης Κώστας, προσφέρει την αναμνηστική πλακέτα στο Χάρι Ζάχο, για τον πατέρα του.

–Οργανοπαίχτες με τριμμένα παντελόνια και το ίδιο χρονική σακάκι, πεινασμένοι από μεράκι, γυρίζαν με το όργανο παραμάσχαλα σε γάμους, βαφτίσια, ονομαστικές γιορτές και πανηγύρια, υπηρετώντας το θέλημα των εορταζόντων και εξυπηρετώντας τις χορευτικές ανάγκες των συμπανηγυριζόντων.

Στο πουθενά και χωρίς αγκομαχικό, πάντα με το χαμόγελο και ευγένεια, έστηναν αθλητικό γιορτάσι.

Με σεβασμό στην παράδοση υπηρέτησαν και θεμελίωσαν από την πλευρά τους, το λαϊκό πολιτισμό. Τραγουδούσαν και «πόνεσαν» τους πόνοους και τους καμνούς.

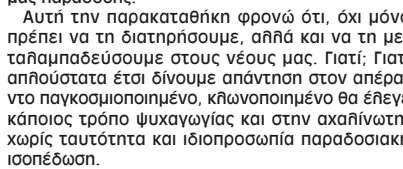
Ύμνησαν τη βιβεντιά και ζωγράφισαν την ομορφιά της περδικομάτας, της φεγγαροπλούμιστης κοπελιάς.

Γνήσιοι, αθηνοί και φυσικά αφκισίδωτοι, ζούσαν πραγματικά κάθε μουσική σκηνή, ταυτίζονταν με το χορευτικό ακοιλουθώντας μουσικά τα χορευτικά βήματα, οδηγώντας του στην κάρηση που παρείχε η δημοτική μελωδία. Και ούτε που τους πέρασε ποτέ απ' το μυαλό, πως έτσι γινόντουσαν σκαπανείς – δημιουργοί του λαϊκού μας πολιτισμού, προστάτες θεματοφύλακες της μουσικής μας παράδοσης.

Χωρίς λόγια...

Αυτή την παρακαταθήκη φρονώ ότι, όχι μόνο πρέπει να τη διατηρήσουμε, αλλά και να τη μεταβιβάσουμε στους νέους μας. Γιατί; Γιατί απλούστατα έτσι δίνουμε απάντηση στον απέραντο παγκοσμιοποιημένο, κλινοποιημένο θα έλεγε κάποιος τρόπο ψυχαγωγίας και στην αχαλίνωτη, χωρίς ταυτότητα και ιδιοπροσωπία παραδοσιακή ισοπέδωση.

Χωρίς λόγια...

Χωρίς λόγια...

Για όλα αυτά αξίζει είναι μεγάλο «ΕΥΓΕ» για την τιμή που κάνετε, για τους ιερουργούς της παράδοσης, τους Στάθη Ζάχο και Μήτσο Μπαλαδήμα.

Πήρα το λόγο και μίλησα για τον πατέρα μου το Στάθη Ζάχο ή Μανουσάκια, που δεν έλειψε ποτέ απ' τους Μετισσοσυργούς. Όλους τους φώναζε «κουμπάρους» γιατί ο νόνος μου ήταν ο Χριστόφορος ο Κοντοχρήστος, δικηγόρος και στέλεχος της κυβέρνησης του βουνού.

Αναφέρθηκα στα δημοτικά τραγούδια που χόρευαν τότε: Μαρία ξεν την Παναγιά, ο Πλάτανος, η Μαυριδερούλα, ο βλάχος – θανάσης και τόσα άλλα όταν βρισκόταν σε αντροπαρέα και λίγο από «ταί-προ» τραγουδούσε το...ψηλά στην Κωστήλητα βοσκούν τα πρόβατα...

Κατόπιν, παράφραζε τον τελευταίο στίχο και τραγουδούσε:

–«Πεντέξι βλαχοπούλες, ορθές κατούραγαν, σαν το βιολί του Στάθη έτσι το σιούραγαν». Γινόταν ο χαμός!!!

Είπα για τη φιλοξενία της οικογένειας του Σπύρου του Ξεροπόταμου, που με σκέπαζε με την τραγομαρία κάπα του αν και καλοκαίρι.

Απόκριες στο χωριό το 19...Η ορχήστρα: Στάθη Ζάχος στο βιολί. Χρήστο Κούρτης στο κλαρίνο, Μήτσο Μπαλαδήμας - Δήμου, λαούτο - κιθάρα, Καραμάνης ..... στο βιολί και στο ντέφι ο Βαγγέλης Χαμπήρης.

Το μεσημέρι μας είχε για φαγητό κρέας ψητό. Ενώ τρώγαμε, εγώ ο Ζέρβας ο Χρήστος ο βιολίστας και ο μπάρα – Μήτσος ο Μπαλαδήμας, ακούριος φίλος και συνεργάτης του πατέρα μου, με τη λαουτοκίθαρα –μη παραλείψω ότι η εγγονή του είναι η καθηγήτρια της Καρδιολογίας στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο η Ντίνα Αγγελή – Δήμου– κάποια στιγμή από κάποιο κοψίδι πνίγηκε ο μπάρα – Μήτσος.

–Γκάχα, γκούχου, γκάχα, γκούχου, τίποτα. Κοκαλώσαμε!! Ο Ζέρβας με στεντόρεια φωνή άρχισε να φωνάζει.

–Στάθ' Στάθ' το λαούτο πνίγηκε!!!

Σκώθηκε ο πατέρας μου βουτάει το τσάκι' το κών' στο καζάν' με το νερό και τορξιν' στο πρόσωπο του μπάρα – Μήτσου.

Συνήλθε!!!

Ευχαριστώ πρόεδρε Γιώργε Μαστρογιάννη, αλλά και κάποια ψυχή την Κατερίνα την Κάτινου – Γουλίδα για την ιδέα της. Ο πατέρας μου, ήταν στο γάμο της μάνας της αθλά και τον παππού της.

Κάθιο αργά...

Χρήστος Τούμπουρος – Χάρης Ζάχος

Με τον αέρα της Άγναντας «Του καλού καιρού», του καλοκαιριού (Απόδομα)

Στην κάμαρά του γέροντας, ανή-
μπορος πλέον, αναπολεί τα περασμένα.
Γυρίζει το χρόνο, πίσω οπιστάχως.
Μετράει τον καιρό.

Παίζει το κεχριμαρένιο κομπολόι
του.

Λιώνουν τις χάντρες νιφάδες
τα δοντερόλεπτα της αγωνίας.

Πέφτουν ξαχαρμένες τουλίπες
τα λεπτά της εντιμίας.

Στις χάντρες τον κομπολογισμό από
την

πλεκτημένη των δακτύλων ρέει ο
χρόνος

αλλώς, αντίστροφα και ανάλογα.
Οι στενάχωρες και ανιπόφορες νή-
χτες.

Φεύγουν ταχέως.

Οι χαρούμενες μέρες τρέχουν βρα-
δύτητα.

Ανασηκώνεται ο γέρος, βαδίζει
προσεκτικά.

Ανοίγει την ντουλάπα ψιθυρίζει
Καθώς ξεχωρίζει –πώς ξέμειναν.

Απορίας άξιον – δυο ρούχα καλο-
καιρινά

που φορούσε ο ίδιος παιδί.

Τραβάει το λινό πουκαμισόκι, λερό,
ταλαιπωμένο. Ψηλάει τα κομπιά

στη σειρά

απόμια, χρωματισμένα με τον κα-
λοκαιριού

τα ζώπυρα, πάνινο το παρακάτω.

Το ύστερο, χίτρινο, μελένιο το κο-
καλμένο.

Κοιτάει το πουκαμισόκι στον αέρα.
Μέσα στη συγκίνηση, δακρυρομένους

διφορούμενος νομίζει ότι την ση-
μασιούλα
ανεμίζει, από την πατρίδα της παι-
δικής
αθωότητας ότι κρατάει τοακαμμένες
φτερούγες κακογινόμενες.

Μονοφύρι όλο το καλοκαίρι το είχε,
νύχτα μέρα, βρεγμένο, μόνοςκεμα,

στεγνώνει στο κορμάκι τον κατά-
σαρκα,

δέρμα στο δέρμα μεταξύ του που-
κάμισο.

Κάτω από το μεταξοπογκάμισο
έκρυβε

τα λιγροστά λάφυρα από την καρ-
ποφορία

των κήπων τις καλοκαιρινές εξορ-
μήσεις,

φτωχόπαιδο, αγρόπαιδο...αλάιν, χα-
μίνι,

τζίνι, αναμάρτητος, πρώτος έβραζε
χέρι

στα πλούτη της φτωχομάνας γης.

Πρώτος καλοσκέριζε τα φρούτα,
ζημιά μεγάλη δεν έκανε καμιά.

τοπναντίον όπου περνούσε βλέπαν
προκοπή οι αγροί.

Ποτέ δεν θα το μάθει κανείς, κείνο
το

Ηπειρωτόπουλο, τον μικρόν
εκείνον των καλοκαιριών.

Δημήτρης Μητσάκης
Ο Αγναντίτης

ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ»

Νίκος Μπάρπας

Άγναντα Άρτας – Τηλ. 26850-31207

Βασίλης Ελ. Λαγός

Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός

- Μελέτες – επιβλέψεις –
- Κατασκευές κτιριακών έργων
- Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Οικονομοτεχνικές μελέτες

Δωδώνης 11- Ιωάννινα
Τηλ.: 26510-77000, 6944-313051
Email : blagos69@gmail.com

(Ο Βασίλης Λαγός είναι σύζυγος
της Κατερίνας Χρ. Αναστασίου)

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΚΩΣΤΑΣ

Άγναντα Άρτας - Τηλ. 6974792759

Κάποτε στην Άγναντα...

Εκείνη τη νύχτα δεν είχα κλείσει μάτι. Το πρωί θα ταξίδευα για τα Άγναντα, την Άγναντα με διόρθωση μετά από πολλά χρόνια φίλος φιλόλογος από την περιοχή, αφού μου εξήγησε πως η ονομασία του χωριού στον πληθυντικό είναι κατάλοιπο της καθαρεύουσας και πρόσθεσε πως η μάνα του στο χωριό ποτέ δεν θα έλεγε «θα πάω στα Άγναντα», αλλά «στην Άγναντα» ή καλύτερα «στ' Άγναντα»... Εκείνη τη φθινοπωρινή νύχτα, λοιπόν, που η φύση έφερνε από το ανοιχτό παράθυρο τα εκλεκτά αρώματα της, το μυαλό μου κατακλυζόταν από άπειρες σκέψεις. Άλλες απ' αυτές γλύκαιναν την ψυχή μου κι άλλες την πάγωναν μια κι ο άγνωστος τόπος, στον οποίο έπρεπε από την άλλη μέρα να ζω, μακριά από την οικογενειακή εστία, είχε διττή υπόσταση. Από τη μια κινητοποιούσε τις εσωτερικές δυνάμεις που έλεγαν ανασπώντας τα ίδια τα Τζουμέρκα. Εξ άλλου ο ανατολικός ορίζοντας του χωριού μου, της Ροδανής, με μάγευε από παιδί. Μου άρεσε πολύ να παρατηρώ τις ενιαύσιες μετακινήσεις του ήλιου πίσω από την οροσειρά της Πίνδου, αφού ανάλογα με το από πού έβγαινε κάθε φορά δημιουργούσε πανέμορφες ρόδινες ανατολές, οι οποίες έδωσαν το όνομα στο χωριό μου!...

Αυτή τη νύχτα, κατά την οποία οι δείκτες του ρολογιού λες κι είχαν σταματήσει, η σκέψη που μου έδινε ενθάρρυνση ήταν εκείνη, η οποία μου θύμιζε πως πολύ επιθυμούσα εδώ και χρόνια να περάσω στην αντίπερα όχθη του Αράχθου για να δω από κοντά τα όμορφα χωριά που άκουγα πως ήταν σκαρφαλωμένα στις υπώρειες των Τζουμέρκων και κυρίως να δω από απόσταση αναπνοής τα ίδια τα Τζουμέρκα. Εξ άλλου ο ανατολικός ορίζοντας του χωριού μου, της Ροδανής, με μάγευε από παιδί. Μου άρεσε πολύ να παρατηρώ τις ενιαύσιες μετακινήσεις του ήλιου πίσω από την οροσειρά της Πίνδου, αφού ανάλογα με το από πού έβγαινε κάθε φορά δημιουργούσε πανέμορφες ρόδινες ανατολές, οι οποίες έδωσαν το όνομα στο χωριό μου!...

Αυτά και πολλά άλλα στριφογυρίζαν στο μυαλό μου και, ενώ χάραζε η μέρα και τα χρώματα της ανατολής διαγράφαν στον ανέμελο ορίζοντα, οι δυσάρεστες σκέψεις σταμάτησαν, αισιοδοξία πλημμύρισε την ψυχή μου κι άρχισα να θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχί που ξημέρωσε η μέρα, κατά την οποία θα έκανα το πολυπόθητο ταξίδι, που, αν και δεν είχε ως κεντρικό σκοπό την περιήγηση στο τοπίο και στα χωριά της περιοχής, αλλά τη φοίτησή μου στην Ε' και κατόπιν την ΣΤ' τάξη του εξατάξιου τότε Γυμνασίου Αγνάντων, φάνταζε πολύ γοητευτικό.

Στην Άγναντα έφτασα συνοδευόμενη από τον πατέρα μου με το διερχόμενο από το χωριό μας λεωφορείο της γραμμής, το οποίο είχε ως αφετηρία την πόλη της Άρτας και προορισμό το χωριό Πράμαντα. Οι αποσκευές μου; Ένας μπάγος με ρούχα, ένα κουτί με βιβλία κι άλλο ένα με διάφορα χρεώδη!... Το ταξίδι, αν και η χιλιόμετρική απόσταση δεν είναι μεγάλη, διήρκεσε αρκετά, αφού ο δρόμος ήταν στενός, στα περισσότερα σημεία με θάλο οδόστρωμα, και το λεωφορείο καθώς εξυπηρετούσε τους κατοίκους των ενδιάμεσων χωριών σταματούσε κάθε λίγο, για να αποβιβάζει ανθρώπους και εμπορεύματα.

Βέβαια, όλη αυτή η χρονοβόρα διαδικασία είχε και τα καλά της, αφού τη διαδρομή αυτή στο μεγαλύτερο κομμάτι της για πρώτη φορά την αντίκριζα. Αφού φύγαμε από τα όρια της Ροδανής και περάσαμε το χωριό Σκούπα, το οποίο είχε επισκεφτεί κάποιες φορές, περίμενα με αγωνία να δω τι θα ξεπροβάλλει κάθε φορά πίσω από τις αλληπάλληδες στροφές - θαρρώ πως μια από τις γοητείες του ελληνικού τοπίου είναι αυτή, πως δηλαδή ποτέ δεν ξέρεις τι ομορφιά και πόσο διαφορετικό τοπίο σε καρτερεί πίσω από κάθε στροφή - απολαμβάνοντας ταυτόχρονα τη θέα προς την κοιλάδα του Αράχθου που απλώνονταν ανατολικά.

Επειδή οι άνθρωποι από τα όμορα χωριά λίγο πολύ γνωρίζονταν μεταξύ τους, εμάς μας έβλεπαν άγνωστους. Κάποιοι έπιαναν κουβέντα με τον πατέρα μου και τον ρωτούσαν, ποιοι είμαστε και πού πάμε. Η μία ερώτηση έφερνε την άλλη και σε λίγο νιώθαμε πως αυτούς τους ανθρώπους τους γνωρίζαμε από καιρό. Ο πατέρας, εκτός που συνάντησε και δυο γνωστούς, όταν σταματούσε την κουβέντα με τους διπλανούς, μου έλεγε πολλά πράγματα που γνώριζε για τα χωριά, τα οποία συναντούσαμε: τη Δαφνιώτη που την έλεγαν και Τζουβίστα, την Πλατανόσσα που την έλεγαν και Ραλίστα, το Μονολίθι που το έλεγαν και Βορδό. Όταν φτάσαμε στη σιδερένια γέφυρα του Αραχθού στη θέση Πλάκα, δέος με κατέλαβε, όταν αντίκρισα στο βάθος την πανέμορφη μονότοξη πέτρινη γέφυρα της Πλάκας και μου γεννήθηκε η επιθυμία να την ανέβω και ν' αγναντέψω το ποτάμι και το γύρω τοπίο, αλλά εκείνη τη στιγμή λόγω αδυναμίας μετέθεσα την πραγματοποίηση της επιθυμίας μου για αργότερα. Ακόμα και γι' αυτό το γεφύρι είχε να πει ο πατέρας πως εκτός από την αρχιτεκτονική και την ιστορική του σημασία κι ένας φαινομενικός μας είχε ερραστεί εκεί για την κατασκευή των προφυλακτικών παρατασσμάτων της!

Μόλις διαβήκαμε το γεφύρι, ο φιδωτός δρόμος ήταν ανηφορικός και μέχρι να φτάσουμε στην Άγναντα πρέπει να διανύσαμε περίπου δέκα χιλιόμετρα. Από αυτή την πλευρά της κοιλάδας, καθώς το λεωφορείο αγκιστρούσε στον ανήφορο, στο τοπίο υπήρχε μια επιβλητική παρουσία που σκίαζε τα πάντα. Ήταν τα Τζουμέρκα! Η παρουσία τους όσο ανεβαίναμε γίνονταν πιο επιβλητική και δεν χόρταινα να τα κοιτάζω. Ναι, τα Τζουμέρκα τα είχα αντικρίσει από παιδί, αλλά ετούτος ο πέτρινος όγκος που όλο και τον πλησιάζαμε έδινε άλλα στοιχεία της ταυτότητας του βουνού,

τα οποία από μακριά δεν μπορούσα να τα διακρίνω, με κυρίαρχη τη γυμνή αλπική ζώνη, η οποία έδινε την αίσθηση πως καρφώνονταν στην καρδιά του ουρανού.

Από τη στιγμή κατά την οποία αντίκρισα από τόσο κοντά το πανύψηλο βουνό, κόλλησα το πρόσωπό μου στο τζάμι του παραθύρου του λεωφορείου και τα μάτια μου ρουφούσαν τις εικόνες, στις οποίες αυτό κυριαρχούσε, λες κι άλλο δεν περίμενα πηγαίνοντας στην Άγναντα από το να το κοιτάζω χωρίς χορτασμό! Κι αυτή η εμμονή μου δεν ήταν αδικαιολόγητη. Απ' όλα τα βουνά της οροσειράς της Πίνδου, εκείνα στα οποία από παιδί άκουγα να γίνονται συχνότερες αναφορές ήταν τα Τζουμέρκα, που τα λέγανε και Τζουμέρκο, και τα Άγγραφα. Αλλά ανάμεσα σ' αυτά τα δύο εκείνο, το οποίο έκλεβε τη δόξα, ήταν τα Τζουμέρκα ή αλλιώς Αθαμανικά όρη, όνομα που πήρε από τους αρχαίους κατοίκους της περιοχής, τους Αθαμάνες. Όπως και να το αποκαλούσαν αυτό το βουνό, όταν ως παιδί το κοιτάζα μου φαινόταν τεράστιο και επιβλητικό. Το παρομοίαζα μάλιστα μ' ένα μεγάλο καράβι, του οποίου τη πλήρη ακουμπούσε στα Άγγραφα και η πρύμνη του στο Περιστέρι. Ειδικά το καλοκαίρι, όταν ο ήλιος ανέτειλε στο αυτό του, έτσι έλεγαν οι χωριανοί που τη νότια άκρη του, έμοιαζε με φωτεινό ακρόπρωρο σε καράβι αφιερωμένο στον θεό Ηλιο!...

Και στο υπαίθριο μάθημα της γεωγραφίας που κάναμε με το δάσκαλό μας, το ίδιο βουνό προσέκλυε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον μας, αλλά και η λαϊκή μετεωρολογία έκανε τις προβλέψεις της με αναφορές σ' αυτό:

«Έχει άρμενο στο Τζουμέρκο! -Θα βρέξει ή θα χιονίσει!

«Έχει κατρινάκι στο Τζουμέρκο! -Θα κάνει πολύ ζέστα!

Τα Τζουμέρκα ήταν επίσης παρόντα και σε κάθε χαρούμενη κοινωνική εκδήλωση που συνοδεύονταν από ντόπιους οργανοπαίχτες και όχι μόνο, αφού τραγουδιόνταν όχι μία, αλλά πολλές φορές τα πασιγύιστα τραγούδια «Τζουμέρκα μου, περήφανα...» και «Ψηλά στην Κωστήλάτα...»!

Όταν, μάλιστα, γύρω στα 1968 τα χωριά, τα οποία βρίσκονταν στις υπώρειες αυτού του θεϊκού βουνού, ένα μετά το άλλο ηλεκτροφωτιζόνταν, άρχισα να έχω μια πιο απτή απόδειξη πως τα σπιτάκια τους που αγνοφούνταν ανάλογα με την εποχή και τις καιρικές συνθήκες περισσότερο ή λιγότερο, κατοικούνταν και όλο μεγάλωνε ο πόθος μου να ταξιδέψω μέχρι εκεί, για να δω πώς ζουν οι άνθρωποι κάτω από τη σκιά του θεόρατου βουνού και κυρίως να είναι αυτή μια αφορμή, για να δω, να γνωρίσω και να απολαύσω την εγγυητή του!

Βέβαια, αυτή η επιθυμία έμενε ανεκπλήρωτη για πολλά χρόνια κι αυτό, το οποίο αδιάλειπτα συνέχισα να απολαμβάνω ήταν οι υπέροχες εικόνες που δημιουργούνταν στον ορίζοντα, οι οποίες αναμφίβολα κυριαρχούνταν από τα Τζουμέρκα, συνεπικουρούνταν από τα υπόλοιπα βουνά και οπωσδήποτε συμπληρώνονταν από τους κατάφυτους λόφους και τον ποταμό Αραχθό που χωρίζει το νομό Άρτας σχεδόν στη μέση. Όμως, σε κείνο το πρώτο μου ταξίδι στην Άγναντα τα πλησιάζα. Με τη φαντασία μου, σχεδόν τα άγγιζα! Κι ούτε που κατάλαβα μέσα σ' αυτή την ευφρόσυνη διάθεση τότε διανύσαμε πλήθος στροφών! Και καθώς ανεβαίναμε κι εγώ είχα μείνει να χαζεύω, να 'σου στην εσοχή μιας στροφής το ζωκλήσι της Αγίας Ακατερίνης και μετά από λίγο εκείνο του Αγίου Δημητρίου, όπου βρίσκονταν και το ένα από τα δύο, όπως διαπιστώσα αργότερα, νεκροταφεία του χωριού, ενώ όλο και πλησιάζαμε τα πρώτα σπίτια και βλέπαμε τα καθαρά αυτό το χωριό, το οποίο απλώνονταν σε δυο επίπεδα, τον δώδεκα και τον πένα μαχαλά και χωρίζονταν από ένα μεγάλο ρέμα.

Την άφιξη στην Άγναντα ακολούθησε η τακτοποίηση σε ένα ημιψάγιο δωμάτιο που βρίσκονταν στον δώδεκα μαχαλά: ο πατέρας με πήγε μέχρι το σχολείο στο κέντρο του χωριού, μου έδωσε τις τελευταίες συμβουλές και αναχώρησε με το λεωφορείο - εγώ έμεινα να αναμετρώ τις ώρες μέσα στο μικρό δωμάτιο, το οποίο είχε ένα παράθυρο που έβλεπε στον δρόμο κι η τουαλέτα, όπως συνηθίζονταν τότε σε όλα τα χωριά, βρίσκονταν πίσω από το κυρίως σπίτι στο βάθος του κήπου, ο οποίος ήταν φυτεμένος με πάσης φύσεως ζαρζαβατικά. Κι ομολογώ πως μια από τις μεγαλύτερες δυσκολίες μου σ' αυτόν τον ξένο χωριό, όπου πήγα για να φοιτήσω τα δύο τελευταία χρόνια της μαθητικής μου ζωής, ήταν η απόσταση της τουαλέτας από το δωμάτιό μου. Όχι, πως στο πατρικό μου είχα μεγαλύτερες ανέσεις, απλά, όταν μέσα στο νυχτερινό σκοτάδι έπρεπε να πάω ως εκεί, αυτό το σκοτάδι μου φαινόταν τρομερό και διαπνεύσιμο και ζητούσε μέσα μου φόβους για κακούς ανθρώπους ή κακά πνεύματα που παραμόνευαν εκεί κοντά!... Ευτυχώς, όσο κακό έμενα εκεί, όλα αυτά έμεναν στον χώρο της φαντασίας.

Την άλλη μέρα ζήτησα πολύ πρωί ή μάλλον κι αυτό το βράδυ έναν ξήνη, αν έκλεισε κάτι. Σκέψεις ποικίλες με βασάνιζαν. Πώς θα συνηθίσω τον τόπο και τους ανθρώπους; Πώς θα με δεχθούν οι συμμαθητές μου; Θα είναι εύκολα φίλοι; Μερικές φορές ένιωθα πως θα ανέσω το

της Παναγιώτας Π. Λάμπρι
<http://users.sch.gr/pan-lampr/>

κεφάλι μου από την ένταση. Άκουγα τα νυχτοπούλια κι αγριεύοιουν. Εγώ που αγαπούσα την αρμονία των νυχτερινών ήχων αυτό το βράδυ τους άκουγα και φοβόμουν. Η αγρύπνια είναι στ' αλήθεια κακός σύμβουλος του μυαλού! Η αυγή, όμως, έφερε ήχους από τα γλυκά κελάδηματα χελιδονιών, τα οποία ετοιμάζονταν να αναχωρήσουν για θερμότερες περιοχές. Και ναι, η αυγή και τα χελιδόνια έκαναν το θαύμα τους και το μυαλό κι η ψυχή μου γέμισαν πάλι με χαρά και αισιοδοξία!...

Ολίσσμένη με αυτοπεποίθηση και φορώτας τη μπλε ποδιά με τον καινούριο δαντελωτό γακά, τον οποίο είχε πλέξει η μάνα μου, πήρα τη σάκα μου και κίνησα για το Γυμνάσιο. Στο δρόμο συναντούσα πλήθος παιδιών που κινούνταν χαρούμενα προς τα κει. Καθώς κανέναν δεν γνώριζα, κανέναν δεν με καλημέριζε, ούτε μου εύχονταν καλή σχολική χρονιά. Στο προαύλιο του σχολείου γινόταν χαμός! Συμμαθητές, οι οποίοι είχαν να συναντηθούν από τον Ιούνιο αγκαλιάζονταν και φιλούσαν. Κινούσουν κι εγώ μέσα στο πλήθος προσπαθώντας να μιλήσω σε κάποιον, να αποκτήσω την πρώτη ανθρώπινη επαφή. Αυτό δεν έγινε παρά αφού μπήκαμε στην αίθουσα, όπου θα φιλοξενούνταν εκείνη τη χρονιά και η οποία βρίσκονταν στον πάνω όροφο του κτιρίου.

Όλοι οι συμμαθητές γνωρίζονταν μεταξύ τους και έσπευδαν να καθίσουν στα θρανία με τους φίλους τους. Μέσα στην τάξη συνάντησα κι έναν μαθητή από το χωριό μου, ο οποίος ήταν και την προηγούμενη χρονιά σ' αυτό το σχολείο κι ήδη είχε τις παρέες του. Κάποια κορίτσια με πλησίασαν και άρχισαν να με ρωτούν πώς με λένε, από πού είμαι και πώς και ήρθα σ' αυτή την τάξη στο σχολείο τους. Απάντησα κι έτσι αντάλλαξα τις πρώτες κουβέντες, οι οποίες ήταν αρκετές για να σπάσουν τον πάγο και ν' αρχίσω έστω και μια επιφανειακή επικοινωνία. Η αλήθεια είναι πως, όταν κάποιος μαθητής μετεγγράφονταν στις τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου, η πρώτη σκέψη που περνούσε στο μυαλό των περισσότερων ήταν πως πρόκειται για έναν κακό στην επίδοσή του με κακή διαγωγή μαθητή, κάτι που για την περίπτωση μου δεν ίσχυε. Κι πράγματι έκανα μεγάλη προσπάθεια για ν' αποδείξω και στους καθηγητές μου ακόμα πως δεν συμβαίνει αυτό!!

Με θλίψη θυμάμαι ακόμα την καθιερωμένη έκθεση που γράφαμε για την αποπειμένη. Ο φιλόλογός μου, αν και η έκθεσή μου ήταν η καλύτερη, έκρινε πως έπρεπε να δώσει το βραβείο σε άλλη μαθήτριά, της οποίας την επίδοξη γνώριζε από την προηγούμενη σχολική χρονιά. Φιλόλογος άλλης τάξης όμως, που κλήθηκε να αξιολογήσει την έκθεση και ήταν παρόν σε σχετική συζήτηση στο γραφείο των καθηγητών, μη μπορώντας να δεχθεί την αδικία, πήρε το ρίσκο και μου εμπιστεύτηκε την πρωτιά της έκθεσής μου!... Μού είπε: «Αν και δεν σε γνωρίζω, θα σου εμπιστευτώ κάτι. Επειδή δεν ανέχομαι την αδικία που γίνεται στο πρόσωπό σου, σου λέω πως η έκθεσή σου έπρεπε να πάρει το βραβείο κλπ., κλπ...» Κράτησα μουστική αυτή του την εξομολόγηση και αυτόν τον καθηγητή τον έχω ακόμα στην καρδιά μου, γιατί εκτίμησε την εντιμότητα και την ηθική του συγκρότηση, η οποία αποτέλεσε για μένα φωτεινό παράδειγμα!...

Εκείνη την πρώτη μέρα, λοιπόν, μετά από σύντομες συζητήσεις με αρκετούς από τους συμμαθητές μου, άρχισα να αισθάνομαι πιο οικεία. Υπήρχαν, μάλιστα, και κάποιιοι που από εκείνη τη μέρα φάνηκε πως θα αποτελούσαν την εκεί συντροφιά μου. Σαν τώρα θυμάμαι τις ντόπιες συμμαθήτριάς μου, την Ελένη Κατέλη και την Ευφροσύνη Σκουληκαρίτη, που ήταν κάποιες απ' αυτές, οι οποίες στη συνέχεια με κάλεσαν στο σπίτι τους, με γνώρισαν με τους γονείς τους και κάναμε αρκετή συντροφιά. Η Ελένη Κατέλη, μάλιστα, με ξενάγησε στον πατρογονικό της συνοικισμό, τα Στρανά, στα οποία ήταν εμφανείς οι γεωλογικές μεταμορφώσεις που ανάγκαζαν τους λίγους κατοίκους τους να μετοικήνουν. Αλλά και με τη Γεωργία Κοντογεωργού, τότε αποουσιόλογη της τάξης μου και σήμερα συνάδελφο, είχα την ευκαιρία να κάνω παρέα και να ξεναγηθώ στον απόμακρο συνοικισμό Βίλλια, όπου βρίσκονταν το πατρικό της, και εκείνη μαζί με τα αδελφά της καθώς και με άλλους συμμαθητές διάνυσαν καθημερινά μια δύλου ευκαταφρόνητη απόσταση για να παρακολουθήσουν τα μαθήματα υπό οιοσδήποτε καιρικές συνθήκες.

Με τον καιρό συνήθισα τον τόπο και τους ανθρώπους. Κάποια σαββατοκύριακα πήγαινα με το λεωφορείο στο σπίτι μου, οπότε η ζεστασιά της οικογένειάς μου έδινε κουράγιο και δύναμη να συνεχίζω τον αγώνα μου.

Τα δυο χρόνια που έζησα στην Άγναντα κατοίκησα σε δυο διαφορετικά σπίτια στον δώδεκα μαχαλά. Στο σπίτι της κυρά - Βδοκίας και στο σπίτι του Μήτωνα Κώστα. Τους θυμάμαι και τους δύο με πολλή αγάπη, αφού δεν διημερίσθη κάποι που να σκίασε την εκεί διαμονή μου. Οι άνθρωποι αυτοί, οι οποίοι νοίκιαζαν δωμάτια τους, για να ενισχύουν το εισόδημά τους, νοιάζονταν για τους ενόικους τους. Σαν τώρα θυμάμαι την

Συνέχεια στη σελίδα 4

Κάποτε στην Άγναντα...

Συνέχεια από τη σελίδα 3

καλοσυνάτη καλημέρα της κυρά - Βδοκιάς, αλλά και τη γεύση, την οποία είχε το τυρί, που φίλευε πού και πού εμένα και τη συγκινητικό μου κατά τη δεύτερη χρονιά της παραμονής μου στην Άγναντα, τη Μαριάνθη Κωστούλα από την Πλάκα, ο Μήτσιο Κώστας! Έμαθα μάλιστα και το οποίο μέ- χρι τότε δεν γνώριζα, πως δηλαδή αυτό το θεσπέσιο τυρί το είχαν πηλεί ψηλά στα βοσκοτόπια των Τζουμέρκων και βαλμένο σε ασκή το είχαν αποθηκευμένο σε κάποια σπηλιά, για να συντηρείται στη δροσιά της! Η ανάμνηση της γεύσης αυτού του τυριού με πολιορκεί επίμονα μέχρι σήμερα κάθε φορά που γεύομαι φέτα από τις σύγχρονες γαλακτοβιομηχανίες!

Αλλά και στη γειτονιά με τον καιρό ένιωθα πια πολύ οικεία. Η άγνωση έφθινε που περπατούσε στο στενό δρομάκι τις πρώτες μέρες δεν υπήρχε πια. Είχα πια ταυτότητα. Ήμουν η Παναγιώτα, μια μαθήτρια από τις πολλές, οι οποίες έρχονταν στην Άγναντα για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο της, που τους χαιρετούσε και τη χαιρετούσαν όλοι.

Μια μέρα, μάλιστα, που ψιλοχιόνιζε κι έκανε πολύ κρύο, έπλενα ζυπόλυτη στη βρύση της αυλής. Εκείνη την ώρα έιχε να περνά στο δρόμο η γενειοφόρα Χρυσάνθη Ζάραγκα. Με καλημέρισε και μου είπε: «Αχ! Κορίτσι μου, μην πλένεις μες το κρύο και μη θρέξεις τα πόδια σου με το παγωμένο νερό. Τώρα δεν το καταλαβαίνεις, αλλά, όταν γίνεις σαν κι εμένα, θα σε πονούν τα πόδια σου!...». Αυτή η συμβουλή που συνήθιζε να μου τη λέει κι η μάνα μου, πολύ με προβλημάτιζε και

μέχρι σήμερα δεν το ξαναέκανα.

Πέραν αυτού, η Χρυσάνθη Ζάραγκα εμένα και τη συγκινητικό μου μας καλούσε στο σπίτι της και μας φίλευε πάντα κάτι. Τα παιδιά της είχαν ξεσκολίσει και είχαν φύγει από το χωριό για σπουδές. Αυτή, λοιπόν, και ο καλοκάγαθος σύζυγός της κάθε φορά που με οικειότητα πια μας δέχονταν μέσα στο ζεστό χειμωνιάτικο δωμάτιο να κρύα βράδια του χειμώνα, μας έκαναν να νιώθουμε σαν στο σπίτι μας. Συζητούσαμε για διάφορα και μας διηγούνταν ιστορίες απ' τα παλιά. Αν και η δική μας ζωή είχε τις δυσκολίες της, μπροστά στις δικές τους γενιές, όπως άλλωστε και των γονιών μας, φάνταζε πολύ εύκολη! Τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές, σκέφτομαι πως αυτοί οι άνθρωποι είτε από έμφυτη καλοσύνη είτε από την πεποίθηση πως κάποιος ή κάποιοι άλλοι θα έδειχναν έστω και ελάχιστο ενδιαφέρον για τα ξενιτεμένα τους παιδιά προσέφεραν το κατά δύναμη σε μας τα ξενιά!...

Κι από το Γυμνάσιο έχω, πλην εξαιρέσεων, πολύ καλές αναμνήσεις. Με τον καιρό γνώρισα καλύτερα τους συμμαθητές μου, οι οποίοι κατάγονταν από διάφορα χωριά: από τον Καταρράκτη, τον Μακροκάμφο, τους Κτιστάδες, τη Ράμια, τα Λεπανά, τη Μικροσπηλιά, ακόμα και από το μακρινό Γρίμποβο Άρτας. Τα περισσότερα παιδιά προέρχονταν, όπως κι εγώ, από φτωχές οικογένειες και το όνειρο για γνώση και σπουδές στο βάθος του μυαλού συνδυούνταν από την ελπίδα πως μ' αυτό τον τρόπο θα άλλαζαν, θα βελτιώναν τις βιοτικές τους συνθήκες. Όσον αφορά στην πρόο-

δό τους υπήρχαν μαθητές όλων των κατηγοριών: υπήρχαν όμως αρκετοί με πάρα πολύ καλές επιδόσεις. Πάντως, δεν θυμάμαι να υπήρχαν μαθητές παντελώς αδιάφοροι σαν αυτούς, τους οποίους συναντά κανείς στα σημερινά σχολεία, κάποιοι εκ των οποίων με κυνικό τρόπο ομολογούν πως στο σχολείο δεν έρχονται για να αποκτήσουν γνώσεις κλπ., αλλά για να πάρουν το χαρτί, δηλαδή το απολυτήριο! Επίσης, από τους 36 συμμαθητές μου, απ' όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, ένα μεγάλο ποσοστό εισήχθη σε Πανεπιστήμια ή ΚΑΤΕΕ και τιμήσαν με την επιτυχία τους αυτή και με τη σταδιοδρομία τους, τόσο το Γυμνάσιο δεν έρχονται όσο και τους γονείς τους...

Κι οι καθηγητές μας, νέοι στην πλειονότητά τους, είχαν κέφι για δουλειά και επιθυμία να προσφέρουν στους μαθητές τους. Βεβαίως, πάντα υπάρχουν και οι εξαιρέσεις. Μετά από τόσα χρόνια δεν αξίζουν καν την υπόμνηση. Με σεβασμό θα μπορούσα ν' αναφέρω τα ονόματα αρκετών, αλλά σ' αυτό το σημείο θα μιλήσω για τον φιλόλογο της ΣΤ' τάξης του Γυμνασίου που εκείνη τη χρονιά μετονόμασθηκε σε Λύκειο. Αυτός ο φιλόλογος, ονόμαζε Μήτσιο Κωνσταντίνος, κατέγονταν από το γειτονικό χωριό Κτιστάδες. Αυτός, λοιπόν, παιδί των Τζουμέρκων, το οποίο κατάφερε προφανώς να σπουδάσει με μύριες ώρες δυσκολίες, κατανοούσε πολύ έμας τους μαθητές και εκτός από την υποχρεωτική διδασκαλία, μια και στο χωριό δεν υπήρχαν φροντιστήρια για στήριξη όσων επιθυμούσαν να βοηθηθούν περισσότερο, μας καλούσε, όσους ενδιαφερόμασταν, να παρακολουθήσουμε διδασκαλία αγνώστου κειμένου αρχαίων ελληνικών μια ώρα πριν αρχίσει η κανονική λειτουργία του σχολείου και μας δίδασκε αφιλοκερδώς! Σκέφτομαι τώρα πως έβρισκε χαρά μ' αυτή την αλτρουιστική πράξη και προφανώς θα χάρηκε πολύ, όταν είδε τα ονόματα πολλών από εμάς στους επιτυχόντες των πανεπιστημιακών σχολών!...

Δεν ξεχνώ επίσης το πόσο εκτιμούσε τους μαθητές που δεν αρκούσαν στη γνώση που τους προσέφεραν τα σχολικά εγχειρίδια και άνοιγαν τα φτερά τους και διάβαζαν και άλλα βιβλία και διατύπωναν ακόμα και αιρετικές ερωτήσεις και απόψεις... Κι όταν κάποιος ταλανιζόταν από κάτι, όπως παραδείγματός χάριν για το τι σπουδές πρέπει να ακολουθήσει, πάντα είχε χρόνο για συζήτηση και λύση αποριών. Ας με συγκωρηθεί ο αναγνώστης αυτού του κειμένου, αν τον κουράζω με λεπτομέρειες, αλλά σ' αυτή την εποχή της απαξίωσης των πάντων αξίζει να αποτίουμε έστω και μικρό φόρο τιμής σε κείνους που μας έμαθαν γράμματα και άνοιξαν δρόμους στη σκέψη μας!...

Η παραμονή στην Άγναντα μου άφησε ακόμα ως παρακαταθήκη φίλους της εφηβείας που, αν και πολλούς δεν τους έχω ξανασυναντήσει, με κάθε ευκαιρία ρωτώ και μαθαίνω γι' αυτούς. Αυτά τα νέα παιδιά δεν τα ξεχνώ, γιατί μαζί τους πέρασα όμορφες στιγμές στα μαθητικά θρανία, στις εκδρομές, στις πολιτιστικές δραστηριότητες του σχολείου. Δεν τα ξεχνώ κι ελπίζω κι εκείνα να μην με έχουν ξεχάσει, γιατί ζήσαμε μαζί και μοιραστήκαμε όνειρα κι ελπίδες της νεότητάς μας που, ακόμα κι αν δεν πραγματοποιήθηκαν

όλα ή απλά τα αλλάξαμε στο δρόμο, διατηρούν την ομορφιά εκείνων των χρόνων της αθωότητας...

Κλείνοντας εδώ αυτή την αναδρομή στο πρώτο ταξίδι μου στην Άγναντα καθώς και στα μαθητικά μου χρόνια εκεί, αισθάνομαι πως έχω γράψει πολύ λίγα. Παρόλα αυτά πιστεύω πως έδωσα κάποιο στίγμα εκείνης της εποχής, εκείνου του καιρού κι εκείνου του τόπου. Την αφορμή γι' αυτό το ταξίδι μου την έδωσε ο κ. Χρίστος Τούμπουρος, τον οποίο ακόμα κι αυτή τη στιγμή που γράφω αυτές τις γραμμές, αν και δεν τον έχω γνωρίσει από κοντά, τον ευχαριστώ από καρδιάς. Γνωρίζομαστε μέσα από τις πνευματικές μας δημιουργίες. Αφορμή της γνωριμίας μας ήταν η παρουσίαση στο σύζυγό μου στην παρουσίαση της συλλογής διηγημάτων μου «Το χάσκο ψωμί» στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, στις 1-2-2010. Διάβασε το βιβλίο μου, επικοινωνήσε μαζί μου και μου έστειλε το βιβλίο του «Το Γυμνάσιο Αγνάντων».

(Η Παναγιώτα Π. Λάμπρη γεννήθηκε στη Ροδαυή Άρτας. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/κης και υπηρετεί στη Δ/βάθμια Εκ/ση. Αρθρογράφει, δημοσιεύει βιβλιογραφικές και μελέτες κι έχει βραβευτεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το 2006 εξέδωσε τη λαογραφική μελέτη «Ροδαυή - Το Ρόδο της Αυγής», το 2009 τη συλλογή διηγημάτων «Το χάσκο ψωμί», το 2011 τη μελέτη «Κ. Α. Διαμαντής, ο Ιστορικός», το 2014 την ποιητική συλλογή «Εν δόξαι», το 2015 τη μελέτη «Η Μνήμη της Γείωσης - Αρχέγονων Ηπειρωτικών Εξοσμάτων Συναγωγών», το 2016, σε β' έκδοση, το βιβλίο της «Ροδαυή - Το Ρόδο της Αυγής», το 2017 τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις «Σε δρόμους της Κίνας», το 2018 την ποιητική συλλογή «Χαρμολύπες» και το 2019 την ποιητική συλλογή «Λιανοτράγουδα». Η κυρία Παναγιώτα Π. Λάμπρη υπήρξε μαθήτρια του Γυμνασίου Αγνάντων).

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Οι εκλογές τελείωσαν. Τα προβλήματα πολλαπλασιάζονται και «επιζητούν τη λύση τους». Εκλεγμένοι και μη ανασκουμπωθείτε...

☆☆

Διακοπές χωρίς πανηγύρια δεν υπάρχουν. Καλά πανηγύρια λοιπόν, και καλό προγραμματισμό. Χάσαμε και τον πλάτανο. Κάπου θα βρούμε χώρο να σταθίσουμε, να σχεδιάσουμε, να κρίνουμε, να προτείνουμε και ενίοτε να κατακρίνουμε. Όλα χρειάζονται. Και τι δεν είχε ακούσει ο πλάτανος! Κι ας μην ακουστεί το «εσείς οι Αθηναίοι...» κλπ. Δεν νομίζω πως υπάρχουν στο χωριό μας αυτόχθονες και ετερόχθονες. Αυτά μας έκαψαν και μας τελείωσαν. Η ιστορία κάποτε και για όλους πρέπει να γίνει αιτία μάθησης και συμπεριφοράς. Όλοι μπορούν να βοηθήσουν το χωριό. Αν θέλουν... Διαφορετικά ο περιορισμός σημαίνει συγχρωτισμός και βαθύτατος εθνικισμός. Μακριά κι αλάργα...

☆☆

Κάτι φαίνεται πως γίνεται με κέινο το κτήριο του καθηγητού μας του Χρήστου Μπουνιάκου. Κάτι. Ετσι, για να μην καταρρεύσει και πέσει το κρύμα όλο πάνω μας. Αφρησε την περιουσία του στο χωριό... Ο καιρός...

☆☆

Και κάτι περισσότερο. Οι νέοι μας δίνουν μεγάλο αγώνα με πίστη και καημό και αγάπη για το χωριό μας. Να σταθούν όλοι δίπλα τους. Το αξίζουν. Το αξίζουμε να έχουμε τέτοια νεολαία.

☆☆

Οι φωτογραφίες δεν χάνονται. Τώρα με τα σύγχρονα μέσα αποτυπώνονται και διατηρούνται πλέον «αιώνια». Οι φωτογραφίες όμως διατυπώνουν την ιστορία του χωριού μας. Ας βοηθήσουμε όλοι μας. Επαναλαμβάνω μπορούν να τις αποστείλουν σκαναρισμένες στο email : pasias1952@gmail.com

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΕΔΡΑ : ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

3 Ιουνίου 2019

Αρ. Πρωτ 4

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων (Ι.Λ.Ε.Τ.), στα πλαίσια των σκοπών και των δραστηριοτήτων της, θα πραγματοποιήσει τις ακόλουθες εκδηλώσεις κατά την διάρκεια του καλοκαιριού.

• **Σάββατο 10 Αυγούστου 2019:** Στο κτίριο του Λαογραφικού Μουσείου Τζουμέρκων - Ι.Λ.Ε.Τ. (Πλατεία Κοιμ. Θεοτόκου (Κεντρική) Αγναντων), ώρα 10.00 π.μ. εκδήλωση με θέμα: **Τα έργα και τα εργαλεία των Προγόνων μας αφηγούνται τις ιστορίες τους. Ας τις αφουγκραστούμε...». Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει:**

α. Ομιλία με τίτλο "Λαογραφικό Μουσείο Τζουμέρκων, 2009-2019" από την Κωνσταντίνα Χούμη, Υπεύθυνη Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων, Διαχείρισης Λαογραφικού Μουσείου και Βιβλιοθήκης Τζουμέρκων της Ι.Λ.Ε.Τ.

β. Ομιλία με τίτλο "Η ανάδειξη και αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς των Τζουμέρκων ως εργαλείο για βιώσιμη ανάπτυξη", από την Αφροδίτη Καμάρα/Ιστορικό και Σύμβουλο Διαχείρισης Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

γ. Εργαστήριο κατασκευής κοσμημάτων από ασήμι (συρματέρη), από τον Πέτρο Μαργιώλα, Τεχνίτη Ασημένιου Φιλιγκράν.

• **Κυριακή 11 Αυγούστου 2019:** Στο Πνευματικό Κέντρο Πραμάντων, ώρα 10.30 π.μ. **Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση**, με ετήσιο απολογισμό του ΔΣ και προγραμματισμό για την ερχόμενη περίοδο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ι.Λ.Ε.Τ. απευθύνει στα μέλη και σε όλους τους Τζουμέρκιες και φίλους κάλεσμα, για την συμμετοχή τους στις παραπάνω εκδηλώσεις

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ Ι.Λ.Ε.Τ.

MADEL A.E.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ
ΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ & ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

10ο χιλ. Ιωαννίνων - Αθηνών
Τηλ.: 26510 94581 - 2, Fax: 26510 94582
www.madel.gr, e-mail: info@madel.gr

ΔΑΣΙΚΟ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ

Γκουβά Μαρία
Δασολόγος - Περιβαλλοντολόγος
Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Βεακογιάννη 3, Άρτα
(περιφερειακή οδός, δίπλα από το γεφύρι)
τηλ.: 26810 26693 - κιν.: 6943 744883
e-mail: epidasous@gmail.com

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΓΝΑΝΤΑ

Συνέντευξη από τη σελίδα 1

ημέρα της Κυριακής του Πάσχα από νωρίς τα δημερώματα μήκαν τα κάρβουνα και τα πρώτα αρνιά άρχισαν να ψήνονται. Τα τραπέζια άρχισαν να στρώνονται και να εφοδιάζονται με Αυγά-Κουλούρια και Πασχαλινή κουλούρα προσφορά του Συλλόγου. Σιγά σιγά άρχισαν να καταφθάνουν και οι πρώτοι συμμετέχοντες με όλα τα συνοδευτικά ανά χείρας και υπό μάλης ανάλογα την ποσότητα τους, βεβαίως για τους λιγότερο οργανωμένους πολύ καλή εξυπηρέτηση πρόσφερε το προσωπικό της Ταβέρνας "Το Πανόραμα" αφού κάλυψε τις όποιες ελλείψεις και ανάγκες υπήρχαν σε κάθε τραπέζι. Με αποκορύφωμα προσέλευσης την 13.00 μεσημβρινή η ορχήστρα ξεκίνησε το γλέντι, τα πρώτα αρνιά είχαν ήδη σερβιριστεί νωρίτερα και σιγά σιγά το κέφι μεγάλωνε και ο χορός απλωνόταν σε όλη την πίστα μέχρι τις πρώτες βραδινές ώρες, όπου οι υποχρεώσεις της ορχήστρας σε άλλο γλέντι έδωσαν τέλος στο δικό μας.

Μια ακόμα πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία όλοι οι χωριανοί με τα αρνιά τους προσήλθαν στην πλατεία του χωριού, τα έψησαν και γλέντησαν όλοι μέχρι αργά το βράδυ. Εβδομήντα δύο αρνιά ψήθηκαν, ανυπολόγιστος αριθμός αυτών βάφθηκαν, κουλούρια και όλα τα Πασχαλινά φαγώσιμα. Οι ξένοι γνώρισαν την εξαιρετική Αγναντινική φιλοξενία. Μια πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγναντών που δείχνει φιλότιμο και αλληλεγγύη. Συγχαρητήρια για ακόμα μια φορά αξίζουν σε όλους όσοι συντέλεσαν στο αποτέλεσμα και στη δουλειά που έγινε.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους συγχωριανούς, που ψήφισαν τον συνδυασμό μας ΑΝ.Α.Π.ΝΕΩ και μας αναδείξατε πρώτους.

Είναι μεγάλη τιμή και ευθύνη για εμένα προσωπικά που με επιλέξατε ως πλειοψηφών σύμβουλο.

Υπόσχομαι ότι θα κάνω ό,τι μπορώ για να εκπροσωπήσω αντάξια την Κοινότητά μας στα Κέντρα Λήψης Αποφάσεων και να σταθώ δίπλα στον κάθε έναν συγχωριανό μας.

Οι εκλογές τελείωσαν και όλοι μαζί οι σύμβουλοι και συγχωριανοί θα προσπαθήσουμε να κάνουμε βήματα μπροστά.

Και πάλι σας ευχαριστώ από καρδιάς για την τιμή που μου κάνατε.

Τα καλύτερα είναι μπροστά μας!

Με εκτίμηση
Κώστας Παππάς
Πρόεδρος Τ.Κ. ΑΓΝΑΝΤΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΠΟ 17/05/2019.....	20
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΠΟ 6/05/2019.....	50
ΒΑΓΓΕΛΗ - ΤΖΟΥΡΕΛΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	30
ΒΡΟΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	100
ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΚΡΑΒΒΑΡΗ	20
ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	50
ΓΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	20
ΓΚΟΥΒΑ ΜΑΡΙΑ	30
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	100
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΘΩΜΑΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	20
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΙΟΥ	30
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	20
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	10
ΚΑΠΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΟΜΗΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	50
ΚΑΡΥΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	30
ΚΑΤΣΟΥΡΑΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ.....	20
ΚΡΑΒΒΑΡΗ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ ΝΑΥΣΙΚΑ	30
ΚΩΝΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ	50
ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	20
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10
ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΥΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20
ΛΙΟΝΤΟΥ- ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΗ	20
ΛΙΟΝΤΟΥ ΜΑΧΗ Χ/Α ΝΙΚΟΛΑΟΥ	20
ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΒΑΣΙΛΗ ΧΗΡΑ ΠΕΡΙΚΗ	50
ΜΑΣΙΛΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	20
ΜΑΣΙΛΛΗ-ΤΖΟΥΜΑΚΑ ΕΡΡΙΚΑΙΤΗ	50
ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	10
ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	20
ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ Χ/Α ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	20
ΜΟΥΡΟΥΤΣΟΣ ΜΠΑΜΠΗΣ	25
ΜΠΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	50
ΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	20
ΝΤΟΥΒΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	20
ΟΙΚΟΝΟ ΑΠΟ 9/05/2019	20
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ	50
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ- ΜΑΝΤΙΖΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	20
ΠΑΤΣΙΟΥΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	10
ΡΙΖΟΥ ΕΛΕΝΗ ΡΙΖΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.....	60
ΣΑΜΕΡΑΣ ΦΩΤΙΟΣ	20
ΣΙΑΠΑΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	15
ΣΙΑΠΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	15
ΣΤΕΡΓΙΟΥ Κ	60
ΤΣΙΜΠΕΡΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	50
ΤΣΙΜΠΕΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΑΘ	20
ΤΣΩΛΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	30
ΤΣΩΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	50
ΤΣΩΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	50
ΦΛΟΥΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	100
ΦΩΤΗΣ ΦΩΤΗΣ	30
ΧΑΣΑΛΕΥΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20
ΧΑΣΑΛΕΥΡΗ- ΒΟΥΤΟΥ ΕΛΕΝΗ	30
ΧΑΣΑΛΕΥΡΗ-ΓΡΕΒΙΑ ΠΑΡ	50
ΧΑΣΑΛΕΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	40

Η ΔΙΚΙΑ ΣΑΣ ΜΙΚΡΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΕΜΑΣ. ΜΗΝ ΤΗΝ ΑΜΕΛΕΙΤΕ. ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΩΡΑ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΜΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΣΤΑ ΕΛΑΤΑ, ΕΙΤΕ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΟΣΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ, ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ- ΣΕ ΤΥΧΟΝ ΣΥΝΩΝΥΜΙΕΣ- ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΑΣ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΕΚ ΤΟΥ Δ.Σ.

Αν κάποιος δεν δει το όνομά του γραμμένο στις συνδρομές, να περιμένει και το επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Αν δεν υπάρχει και τότε, ας επικοινωνήσει με την Αδελφότητα.

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί και φίλοι της Αδελφότητας που επιθυμούν να αποστείλουν τη συνδρομή τους να το κάνουν στον κάτωθι λογαριασμό της EUROBANK με αριθμό: 0026-0611-02-0102889919 και i-BAN : GR620606110000020102889919

Το Δ.Σ.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ LOLLIPOPS

Η χωριανή μας
ΜΑΡΙΝΑ ΓΕΩΡΓ. ΚΩΣΤΑΚΗ

οδός Φώτου Τζαβέλλα 3
πλησίον Ιπποκράτειου Διαγωνιστικού Κέντρου
Τηλ. 26514-02239 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

- ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ • ΔΩΡΑ •
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ • ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ •

Mayfair
διακόσμηση σπιτιού

Βάσια & Λέλα Χρηστίδη

Κορσικακή 6 (πλ. Κακαβιά), 47132, Άρτα • Τηλ.: 26810 28677

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

> Η Βάλια Καπέλη του Γεωργίου και ο σύζυγός της Νότης Κοράκης απέκτησαν, στις 12 Μαΐου 2019, ένα αγοράκι.

> Η Κωνσταντίνη Ζιάβρα του Περικλή και ο Παναγιώτης Μανωλόπουλος απέκτησαν στις 17 Μαΐου 2019 ένα αγοράκι.

> Η Ελένη Κώστα του Βασιλείου και της Μαρίας Μαυροπάνου και ο σύζυγός της Παναγιώτης Ευσταθίου απέκτησαν στις 19 Ιουνίου 2019 ένα υγιέστατο κοριτσάκι, το τέταρτο κατά σειρά.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

> Ο Μανώλης Ντζέμος του Στέφανου και της Ευτυχίας Ευαγγέλου Χαμπίλη ήρθε σε γάμο κοινωνία με την εκλεκτή της καρδιάς του Μαριάννα Γαλάνη στις 22 Ιουνίου 2019 ημέρα Σάββατο στον Ι.Ν. Αγίου Θεράποντα Αγίων Αναργύρων, ακολουθήσε δεξίωση.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους βίον ανθοσπάρτο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

> Απεβίωσε στις 28 Απριλίου 2019 η Κασσιανή, χήρα Χρήστου Λεμονιά του γένος Γεωργίου Κολιού, στην Αθήνα σε ηλικία 93 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου Αγνάντων.

> Απεβίωσε στις 2 Μαΐου 2019 η Αικατερίνη Μπαλατσού-

100 ευρώ στην Αγία Φανερωμένη.

> Απεβίωσε στις 4 Μαΐου 2019 η Αηδόνη- Κώστα Κωνσταντίνου και κηδεύτηκε την επόμενη στο Ριζοβούνι Πρεβέζης, ετών 66.

> Απεβίωσε στις 5 Μαΐου 2019 ο Παπακίτσος Ιωάννης του Κωνσταντίνου και κηδεύτηκε την επομένη στην Αγναντα, ετών 83.

> Απεβίωσε στις 10 Μαΐου 2019 ο Αναστασίου Κωνσταντίνος και κηδεύτηκε την επομένη στην Αγναντα.

> Απεβίωσε στις 31 Μαΐου 2019 στην Αγναντα και κηδεύτηκε εκεί την επομένη, η Αικατερίνη Σιαπάτη του γένος Δημ. Φάκου, σύζυγος του Γεωργίου Δημ. Σιαπάτη, σε ηλικία 64 ετών. Η εξόδιος ακολουθία

εψάλλει στον Ι.Ν. Αγίων Θεοδώρων Παιανίας στις 11.30 της 16/4/2019 και η ταφή της έγινε στο Κοιμητήριο της Παιανίας Αττικής.

> Απεβίωσε στις 31 Μαΐου 2019 στην Αγναντα και κηδεύ-

τηκε εκεί την επομένη, η Βασιλική Καραμάνη, ετών 98.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Νεκρολογίες

Κασσιανή Κολιού συζ. Χρήστου Λεμονιά (1926-2019)

Έφυγε από κοντά μας η Κασσιανή χήρα Χρήστου Λεμονιά, το γένος Γεωργίου Κολιού. «Έφυγε», μια κουβέντα είναι. Ανθρώποι που με περίσσιο ήθος και με αληθινή πατριωτική στάση, άνθρωποι που νοιάστηκαν για όλους και για όλα, με ουσιαστική προσφορά στο χωριό, δεν φεύγουν. Εδώ είναι και, φυσικά, τιμώνται ανά-

χωριανούς μας. Το σπίτι της στην Αθήνα έγινε σημείο αναφοράς για όλους τους χωριανούς. Φιλόξενη και φιλότιμη με έγνοια για το χωριό, παντού και πάντα παρούσα-σε ήπιες και σε χαρές, σε γάμους και βαφτίσια. Και απολύτως αγαπητή η παρουσία της.

Ευτύχως να μεγαλώσει δυο αγόρια, τον Αχιλλέα και τον Δη-

Τη φωτογραφία αυτή μου την έδωσε η ίδια η Κασσιανή. Ο γάμος της. 1954. «Όταν θα γράψεις το βιβλίο για τον Ηπειρώτικο γάμο να τη βάλεις σε καλή μεριά» μου είπε. Δεν πρόκανα. Θα τη βάλω εξώφυλλο.

Πογα. «Ιδανικές φωνές κι αγαπημένες/εκείνων που πέθαναν./ ή εκείνων που είναι/για μας χαμένοι σαν τους πεθαμένους. Κάποτε μες στα όνειρά μας ομιλούνε-/ κάποτε μες στην σκέψη/ τους ακούει το μυαλό».

Κοινωνική και πάντα καταδεκτική με απίστευτη ενεργητικότητα και μοναδική αγάπη για τους

μήτρη και να «τρανέψει» τέσσερα εγγόνια. Τον Χρήστο και την Κατερίνα από τον Αχιλλέα και την Κασσιανή και τον Γιώργο από τον Δημήτρη. Εξαιρετικοί απόγονοι μιας σπουδαίας και αληθινής Αγναντίτισσας - αρχόντισσας. Να είστε καλά όλοι/ες, να τη θυμόμαστε...

Χρήστος Α. Τούμπουρος

Δεν «έφυγες» ποτέ!!

Γράφει ο Χρήστος Ακ. Λεμονιάς

Ήταν 09:30. Ένα πρωινό διαφορετικό από όλα τα άλλα. Είχε σημερινοί μια χαρούμενη ημέρα για όλους τους Έλληνες. Το ημερολόγιο έγραφε 28 Απριλίου 2019. Το Πάσχα των Ελλήνων θα γιορτάζονταν με κάθε μεγαλοπρέπεια από άκρη σε άκρη σε όλα τα μέρη της Ελλάδας.

Για μένα και την οικογένειά μου ήταν μια στενάχωρη, μια δυσάρεστη ημέρα, μια κατάσταση εκ διαμέτρου αντίθετη με όσα βίωνε ο υπόλοιπος κόσμος. Η πολυαναημένη μου γιαγιά, η Κασσιανή «έφυγε» από την ζωή σε ηλικία 93 ετών, ξεκινώντας το ταξίδι της

για την γειτονιά των...αγγέλων. Ήμασαν προετοιμασμένοι.

Δύο ημέρες πριν «αποχωρητήσες», η μητέρα μου με είχε προει-

Κασσιανή Λεμονιά

δοποίησε. «Χρήστο μου η γιαγιά-κα δεν θα αντέξει. Δεν είναι καθόλου καλά». Εκεί με έπιασε ένα κόμπος στο στομάχι. Είχα ήδη συνειδητοποιήσει ότι η αντίστροφη μέτρηση είχε ήδη ξεκινήσει. Το είχα πάρει απόφαση. Μέσα στις επόμενες ημέρες η γυναίκα που με μεγάλωσε με τόσο αγάπη και στοργή θα έφευγε... από κοντά μας μια για πάντα.

Όταν χτύπησε το τηλέφωνο μου το πρωινό της 28ης Απριλίου, κατάλαβα ότι το μοιραίο είχε συμβεί. Πάντα τα πρώτα συναι-

σθήματα ενός θανάτου, ειδικότερα αν αυτό αφορά αγαπημένο σου πρόσωπο είναι η «παγωμάρα», η βουβαμάρα. Όσο περνάει η ώρα έρχονται άλλα συναισθήματα που πολλές φορές δεν μπορεί και να τα ελέγξεις.

Μετά από 34 χρόνια μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι από κοντά μας «έφυγε» ένας σπουδαίος άνθρωπος. Μια γυναίκα που έπαιξε μεγάλο ρόλο και διαμόρφωσε σε μεγάλο βαθμό την διαπαιδαγώγηση την δική μου, της αδερφής μου, αλλά και πολλών άλλων. Για μένα η Κασσιανή, δεν «έφυγε» ποτέ από κοντά μου. Για μένα η γιαγιά μου θα ζει για πάντα μέσα στην καρδιά μου και θα την θυμάμαι με τόσο αγάπη και ευγνωμοσύνη γι' αυτά τα σπουδαία πράγματα κυρίως ηθικά, που μου έδωσε στη ζωή.

Από την ζωή «έφυγε» μια αληθινή, αυθεντική Ηπειρώτισσα, Τζουμερικιώτισσα, Αγναντίτισσα μάνα. Στην κηδεία της που έγινε στην Αγναντα στις 29 Απριλίου, ανήμερα του Αγίου Γεωργίου, την τίμησαν πολλοί χωριανοί με την παρουσία τους. Η κληρονομιά... που άφησε φεύγοντας από αυτή τη ζωή είναι πολύ βαριά.

Αγαπήθηκε από πολλή κόσμο. Μονίμως με το χαμόγελό της σείει, πρόθυμη να σε ακούσει, να σε εξηγηθεί, να σε φιλήσει, να σε φιλοξενήσει, να ακούσει τα προβλήματα σου και το κυριότερο από όλα να σε αγαπήσει. Η κοινωνικότητα της ξεχείλιζε. Όπως σωστά έγραψε ο Χρήστος Τούμπουρος, τα σπύτια της στην Αθήνα, στο Γουδί και στο Γαλάτσι έγιναν σημεία αναφοράς. Κόσμος και κοσμάκης. Άλλα και το σπίτι της στην Αγναντα δεν πήγαινε πίσω. Κάθε καλοκαίρι που πήγαινα για διακοπές, μονίμως η κουζίνα, αλλά και το μπαλκονάκι πίσω από το σπίτι ήταν κατεληγμένα.

Η ενεργητικότητα της ήταν απίστευτη. Λεϊκίνητη, σεβασμένη όλη την ώρα. Ακόμα και τα μεσημέρια που ξάπλωνε, πετάγονταν από το μικρό καναπέδάκι, που αναπαύονταν, πρόθυμη να φροντίσει όχι μόνο εμένα, αλλά και όλα της τα εγγόνια. Η μοναδική της έννοια. Μην μας λείψει τίποτε. Ειδικότερα το καλοκαίρι που μαζευσάμασταν στο σπίτι, μας είχε και τα τέσσερα (την αδερφή μου την Κασσιανή και τον Γιώργο) υπό την προστασία της. Δεν έλειπε τίποτε. Το φαγητό μας στην ώρα του, το χαρτζιλίκι επί καθημερινής βάσεως, αλλά πάνω από όλα, η τόσο αγάπη που εισπράξαμε κατά την διάρκεια της παιδικής μας ηλικίας. Οι Ελληνικές οικογένειες έχουν ένα προνόμιο, που καμία οικογένεια εκτός Ελλάδας δεν το διαθέτει. Έχει ισχυρή βάση. Και αυτή η βάση ξεκινά από την γιαγιά και τον παπού. Εμείς σαν οικογένεια ευτυχίσαμε να ζήσουμε πολύ ωραίες στιγμές με την γιαγιά την Κασσιανή και τον παπού τον Χρήστο Λεμονιά να μας φροντίζουν, να μας αγαπάνε και να μας δίνουν ότι είχαν και δεν είχαν. Το σημαντικότερο από όλα όμως είναι ένα: Ότι αυτές οι δυο προσωπικότητες που πλέον κάθονται δίπλα - δίπλα στο κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου «έχτισαν» πάνω

κα του Γεωργίου και κηδεύτηκε στις 7 Μαΐου 2019 στο Νεκροταφείο Ζωγράφου στην Αθήνα. Στη μνήμη της για την αγαπημένη μας μητέρα που μας μεγάλωσε με πολύ αγάπη και φροντίδα δίνουμε 50 ευρώ για την ενίσχυση της εφημερίδας. Θα σε θυμόμαστε κάθε στιγμή και για πάντα. Ευχαριστούμε τους συγχωριανούς για τη συμπαράσταση.

Οικογένεια Μπαλατσούκα

> Απεβίωσε στις 3 Μαΐου η Ελένη Ντούβαλη, ετών 90.

Τα παιδιά της, στη μνήμη της μητέρας τους, πρόσφεραν:

100 ευρώ στην εκκλησία Κοιμήσεως της Θεοτόκου, 100 ευρώ στον Προφήτη Ηλία και

ΣΟΡΩΤΟΥ
Αναστασία & Μαρίνα
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Αριστοτέλους 206 • Αχαρναί
Τηλ.: 210 24.66.724

**ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ**

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:
info@agnanta.com.gr

Εκδότης:
Ευάγγελος Β. Κώστας
Πρόεδρος της Αδεφότητας

Συντακτική ομάδα:
Χρήστος Α. Λεμονιάς
Χρήστος Τούμπουρος
Κωδικός: 3734

**Υπεύθυνος
τυπογραφείου:**
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

**Λάμπρος
Τσιλάνης**
Κοσμήματα

Ανδρικό - Παιδικό - Γυναικείο
Κονδύλη 28 Τρίκαλα Τηλ. 2431 400 737

σε γερά θεμέλια, μια πολύ δυνατή οικογένεια. Το χρέος τους το έκαναν και με το παραπάνω.

Πλέον το «τιμόνι» περνάει στα δικά μας χέρια, όπου καθυστερούμε να αποδείξουμε ότι είμαστε άξια τέκνα τους!!!!

Υ.Γ.: Καλό ταξίδι γιαγιά μου. Να μας προσέχεις από εκεί ψηλά. Θα

☆☆☆

Κώστας Ιωάν. Χάρος (1931-2019)

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Άγναντα ο χωριανός μας Κώστας Ιωάν. Χάρος. Ο Κώστας, Αγναντίνης σε όλη του διακρίνονταν από την καθυστέρηση, την ευφυΐα και το χιούμορ του.

Κωνσταντίνος Χάρος, μαθητής, Γυμνασίου Αγνάντων

Ζωντανός πάντοτε και σε κάθε συντροφιά κυριαρχούσε με τα ανέκδοτά του και τις έξυπνες ιστορίες του. Για πολλή χρόνια προσέφερε -αθηνική προσφορά- στην Αδελφότητά μας και κατά συνέπεια στο ίδιο το χωριό. Ευτύχως να μεγαλώσει δυο πανάξια αγόρια τον Γιάννη και τον Λάμπρο, να κρατήσει στην αγκαλιά του δυο εγγόνια τον Κωνσταντίνο και τη Σοφία και να «απολαύσει» διόεγγονο, την Βασιλεία. Αθηνά καλός με κάθε έννοια Αγναντίνης, πρόσχαρος και αγαπητός.

Γράφοντας για τον Κώστα και χωρίς να σκεφτώ η μνήμη μου καταβυθίστηκε και έφτασε στα χρόνια της εφηβείας, το καθολοκαίρι του 1968. Μικρό παιδί αλλά αυτό το περιστατικό μου έμεινε για τα καλά χαραγμένο στη μνήμη μου. Η Άγναντα χτυπημένη για τα καλά από το σεισμό της προηγούμενης χρονιάς, προσπαθούσαν οι χωριανοί να φτιάξουν τα σπίτια τους και να «βάλουν μέσα το κεφάλι τους με ασφάλεια». Πραγματικά όλο το χωριό «βρίσκονταν στο πόδι». Αθηνά εργοτάξιο. Ήταν ένα πρωινό εκεί στην «Παναγία» στο σημείο που ήταν το μαγαζί του Γιάννη Γεωργονίκου, Γιάννη Γιαννάκη και Κώ-

σε αγαπώ για πάντα. Πάντα θα έχεις μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου.

Υ.Γ. 1: Η παρουσία των συγκατοίκων σου στη κηδεία, ήταν το καλύτερο επιστάγιο των όσων πρόσφερες στα 93 χρόνια της ζωής σου. Η σφραγίδα σου έχει μείνει ήδη ανεξίτηλη.

στα Τούμπουρου. Είχαν έρθει οι αρμόδιοι από την Νομαρχία Άρτας για να ελέγξουν την πρόοδο των εργασιών κάθε σπιτιού και να χορηγήσουν αποδοχούως βεβαίωση, προκειμένου οι χωριανοί μας να πάρουν τη δόση του δανείου.

Καθόντουσαν όλοι αυτοί μαζί τον Ταγματάρχη της περιοχής και συζητούσαν. Στην παρέα ήταν και ο Κώστας. Σε μια στιγμή της «ομιλίας» του, γιατί μόνο «λόγους» έβγαζε ο συγκεκριμένος Ταγματάρχης, είπε και τα εξής: «Οι Αγναντίνες πήραν τα σκεπάρνια και χάλασαν τα σπίτια τους, για να πάρουν τα δάνεια της εθνικής μας κυβερνήσεως». Τότε ήταν

1948-49. Άρτα Οδηγός Κωνσταντίνος Χάρος, συνοδηγός Τάκης Κεφαλάς, όπισθεν Γεώργιος Παπαγιάννης και Αχιλλέας Σιαπέρας. Βόλτα με στρατιωτικό αυτοκίνητο στην Άρτα.

που άστραψαν τα μάτια του Κώστα. «Σας διαφεύω και οφείλετε άμεσα να ανακαλέσετε. Οι Αγναντίνες έχουν φιλότιμο και ανδρισμό. Να ανακαλέσετε». Αυτό ήταν. Ο Κώστας, ως γνωστόν, «πήγε Στρατοδικείο». Ευτυχώς αθωώθηκε, γιατί ήταν και νεοδιορισθείς δόκακος και θα έκανε τη δουλειά του. Δεν υπολόγισε όμως τίποτε προκειμένου να υπερασπιστεί την τιμή και την αξιοπρέπεια των χωριανών του. Τα γράφω με ήσυχη την συνείδηση και θεωρώντας πως δεν χρειάζεται τίποτε άλλο για να περιγράψω το ήθος και την πατριότητα του ανδρός. Στους συγγενείς του εκφράζω τα θερμά συλλυπητήρια.

☆☆☆

Αικατερίνη Γεωργίου Σιαπάτη

Αγαπημένη μας Κατερίνα, Κατερίνα όλων μας
Είμαστε σήμερα όλοι εδώ, η οικογένειά σου, τα αδέρφια σου, οι συγγενείς σου, οι συνάδελφοί σου, οι φίλοι σου, για να σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό με συντετριμμένη καρδιά, με τη φωνή όλων μας να βγαίνει από τα χείλη μας οπασμένη και κομματιασμένη. Με τη λύγισ, όταν οι ψυχές μας κλαίνε; Με τη κούραση να σου πούμε το τελευταίο αντίο;

Έφυγες από κοντά μας πολύ χωρίς και η θλίψη είδον τον χαμό σου έπλεε πάνω μας και

μας συγκλόνισε. Βύθισε στη θλίψη την οικογένειά σου και εμάς όλους. Πόνος βαρύς, πόνος δυσβάστακτος, ανεπίτρεπτος.

Σε νεαρή ηλικία, μόλις 18 ετών, έγινες γεωγράφοι με τον αγαπημένο σου Γιώργο που είκατε κοινή καταγωγή, από τα περήφανα Τζουμμερκοχώρια της Άρτας και αποκτήσατε τρία αξιοπρόσημα παιδιά, το Κρόνιο, τη Λαμπρινή και τη Βασιλική, υποδείγματα παιδιών.

Αγωνιστική ακληρά και τίμια, μέσα σε πολύ δύσκολες εποχές για να μεγαλώσετε τα παιδιά σας με στοργή, με αρχές, με αξίες, με

ιδανικά και να τα οδηγήσετε στο δρόμο της αρετής, να τα κάνετε νοικοκυριό, ωφέλιμα στην κοινωνία.

Κι ύστερα ήρθε ο καιρός, που τα παιδιά σας, η νύφη σας, οι γαμπροί σας, σάς χάρισαν έξι χαριτωμένα και καθοσυνάτα εγγονάκια, που καθημερινά σας μοίραζαν μεγάλη αγάπη, γέμιζαν το σπίτι σας με γέλια και χαρές, αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον τους κι ικανοποίησης για τους γονείς σας.

Θα ξεχάσουμε ποτέ τις ατέλειωτες εκδηλώσεις διασκέδασης και χαράς που διοργανώνατε μαζί με τον αγαπημένο σου Γιώργο. Τις εκδηλώσεις αυτές φροντίζατε με τις εμπλουτισμένες με μια ατέλειωτη ποικιλία ανεδόκτων και τραγουδιών, συνοδεία μουσικών οργάνων στα χέρια του Γιώργου που έβγαζαν καλλιτεχνικές νότες που ενώθηκαν με τη φωνή σας αρμονικά σε κάθε τραγούδι.

Τα καλύτερα λόγια για την οικογένειά σας ακούγονται και θα ακούγονται για πάντα από όλους μας, από το συγγενικό και φιλικό σας περιβάλλον, από το συναδελφικό σου κύκλο Κατερίνα, εκεί που εργάστηκες με αφοσίωση και επιτέλεσες έργο ανθρωπιάς με ζήλο, αγάπη και αυταπάρνηση, προσφέροντας τις υπηρεσίες σου στους πάσχοντες ασθενείς και στους συγγενείς τους.

Είναι μεγάλη η απώλειά σου. Έφυγες την ώρα της χαράς και της ευτυχίας της οικογένειά σου. Έφυγες την ώρα της καταξίωσης και της δικαίωσης των προσπαθειών σου.

Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη, γιατί μόνο αγάπη μας γέμισε στο πέρασμά σου από τη ζωή.

Το κόμμα της Αττικής γης που σε ήλιο θα σε αγκαλιάσει, σε είναι ευωδιαστό κι ελαφρύ.

Αιώνια η μνήμη σου Κατερίνα. Η οικογένειά σου, τα αδέρφια σου, οι συνάδελφοί σου, οι φίλοι σου.

☆☆☆

Το «Στερνό αντίο» στον πολυαγαπημένο μα Πατέρα Γιάννην Κ. Παπακίτσο (1937 - 2019)

Αξιολέβαστε, λατρεμένε μας Πατέρα, τη λύγισ να βρούμε να σου πούμε αυτή τη στιγμή; Η ψυχή μας πλημμυρίζει από έντονα συναισθήματα και σκέψεις. Πώς μπορούμε να εκφράσουμε με λόγια όλα αυτά που αισθανόμαστε και σκεφτόμαστε τώρα; Πού να βρούμε τη δύναμη;

Πατέρα, είμαστε σήμερα όλοι εδώ! Η γυναίκα σου, οι κόρες σου, οι γαμπροί σου, οι εγγονές σου, τα αδέρφια σου, οι φίλοι σου, οι συγγενείς σου, οι συγκατοίκοί σου.

Είμαστε εδώ, στον τόπο που σε γέννησε και σε ανέθρεψε, στον τόπο που αγάπησε πολύ, για να σε ευχαριστήσουμε και να σου πούμε το μεγάλο αντίο. Από εδώ! Που έφυγες νέος, γεμάτος όνειρα για μια καλύτερη ζωή, να σπουδάσεις, να εργαστείς, να αποκτήσεις οικογένεια, φίλους. Και τα κατάφερες! Τα κατάφερες! Με τις

δικές σου δυνάμεις, ξεπερνώντας όλες τις αντιξοότητες της ζωής. Και ήταν τόσο πολλή! Στάθηκες Παπικάρι από την πρώτη στιγμή μέχρι και την τελευταία!

Σε ευχαριστούμε πατέρα μας!

Σε ευχαριστούμε για την απίθμενη υπομονή σου, την ανεξάντλητη αισιοδοξία σου, το γέλιο σου, την αγάπη σου για τη ζωή και τους ανθρώπους.

Σε ευχαριστούμε που μας έμαθες να μην αφήνουμε τα εμπόδια να μας σταματούν. Αλλά να τα ξεπερνάμε με δύναμη και θάρρος, με πίστη, υπομονή, μόχθο και ανθρωπιά.

Σε ευχαριστούμε που μας έμαθες τις αξίες της ζωής, το σεβασμό, την εκτίμηση, την προσφορά, την αγάπη, να πιστεύουμε στον εαυτό μας και να λειτουργούμε όλοι μαζί ενωμένοι σαν μία γροθιά.

Σε ευχαριστούμε για την ασφάλεια και την αγάπη, την τρυφερότητα, τη στοργή, τη ζεστασιά και τη φροντίδα που απλόχερα πρόσφερες στην οικογένειά μας.

Ήσουν αξιοπρεπής, δίκαιος, τίμιος, γεμάτος καθυστέρηση. Πάντα είχες έναν καλό λόγο για όλους. Ποτέ δεν πείραζες κανέναν. Πάντα χαϊρόσουν με τις επιτυχίες, τη χαρά και τον πρόδο των ανθρώπων γύρω σου. Πάντα βοηθούσες εκείνους που είχαν ανάγκη. Ποτέ σου δεν περηφανεύτηκες, ακόμα και όταν ο ΟΤΕ σε τίμησε βετώντάς σε ανάμεσα στους τρεις εκείνους ανώτερους υπαλλήλους στη γνώμη των οποίων θα στηρίζονταν για ό,τι πρόβλημα θα προέκυπε στην Αθήνα. Και έδωσες τα φώτα σου για άλλη μία φορά με χαρά, αγάπη και συναδελφικότητα στη νέα γενιά επιστημόνων, πριν λίγα χρόνια, όταν σου το ζήτησαν.

☆☆☆

Στη μνήμη της Βασιλικής χήρας Νικολάου Καραμάνη

Γράφει η Αριστέα Γιαννούλα - Πρέντζα

Ήσουν η πρώτη εγγονή που Ζιάραγα τον Μήτρον γεννήθηκες μεγάλωσες εκεί στον Πάνω Ζήρκο.

Η πρώτη κόρη ήσουν τον Ζιάραγα τον Γιάννη για σύζυγο παντρεύτηκες τον Νίκο Καραμάνη.

Είχες άλλες εξή αδελφές κι έναν αδερφό ακόμα πήρες τα χρόνια τον παππού κόντενες τον αιώνα.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα σκέτη ταλαιπωρία απέκτηρες τέσσερα παιδιά είχες και γεροντία.

Τα χρόνια σου τις παντρεύεις τα πέρασες στα λαγκάδια. Είχες πεθερό και πεθερά γιδια και αγελάδια.

Έπεσες μες τον Άραχθο και βγήκες παλληκάρη, πάλεψες με τις κακοτοπιές σαν να σοννα λοντάρι.

Ήσουν πάρα πολύ σκληρή Φτιαγμένη από ατσάλι τόσους θανάτους άντεξες η λίκρα σου μεγάλη.

Η πρώτη σου η μακαριά ο θάνατος τον Γιάννη,

Υπήρξες υποδειγματικός γιος, σύζυγος, πατέρα και παππούς. Ήσουν πάντα δίπλα μας με όλους τους τρόπους. Πάλεψες πολύ σκληρά μαζί με τη μαμά για να μη μας λείψει τίποτα. Μας δίδαξες με το παράδειγμά σου. Μας έμαθες να αγαπάμε το χωριό, την Ηπειρώτικη μουσική, τα έθιμα και το γλέντι, το χορό.

Πού είσαι τώρα Δυνατέ, Ακούραστε, Αγέρωσε πατέρα μας; Πού είσαι να σηκώνεις να πάμε στα Κονάκια, στο Χαλασμένο, πάνω στην Ανάληψη; Πού είσαι να μας πεις ιστορίες για τον ΟΤΕ που τον θεωρούσες το δεύτερο σπίτι σου; Να μας κάνεις να γελάσουμε με το αστείρευτο χιούμορ σου και τις αμύλητες ατάκες σου για τα περιπετειώδη παιδικά και εφηβικά σου χρόνια στο χωριό; Ποιος θα μας απαντά έξυπνα με όλα εκείνα τα αρχαία ρητά-αποφθέγματα που τόσο καλά γνώριζες και εύστοχα αξιοποιούσες σε κάθε περίπτωση;

Άφησες σε όλους μας πατέρα μας, μια πληθυσία κληρονομιά, σπουδαία παρακαταθήκη για μας και τις εγγονές σου που λάτρευες και καμάωνες, άφησες τις πολυτιμες συμβουλές σου, τη σοφία σου, τα έργα σου!

Έβαλες πολύ ψηλά τον πήχη της ζωής.

Το πνεύμα σου θα βρίσκεται πάντα ανάμεσα μας και θα φωτίζει το δρόμο μας. Και οι αξίες που μας δίδαξες με τη ζωή σου, η δύναμή σου, το χαμόγελό σου, θα επηρεάζουν βαθιά και τη δική μας πορεία.

Στο καλό γλυκέ πατέρα, Αγγελέ μας, Ψυχούλα μας..... Καλό Ταξίδι, ...

Πατέρα! Καλό Παράδεισο!

Οι κόρες σου,

Βασιλική και Αναστασία

Ι. Παπακίτσο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΣ
ΔΙΠΛ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΠΘ, Μsc

6977376767
konstantinosmavr@hotmail.com

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

MAVROPANOS ENGINEERING

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΧΡΥΣΑ & ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΡΟΛΟΓΙΑ - ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ

Διεύθυνση: Διονύσου 24 | Μαρούσι
Τηλέφωνο: 210-8066109 • Κινητό: 6983018952
Webpage: /Kosmimatapapadimitriou

Το Σάββατο 13 Απριλίου 2019 πραγματοποιήθηκε για ακόμα μια χρονιά η Ευριπίδεια Διαδρομή στη Μύκονο, προς τιμήν του αδικαχημένου Παγκόσμιου Πρωταθλητή στη Κωπηλασία και συγχωριανού μας Ευριπίδη Σκλιβανίτη. Η συμμετοχή των αθλη-

τών ήταν πολύ μεγάλη τόσο από τα Γιάννενα τη Μύκονο όσο και από τα γύρω νησιά των Κυκλάδων.

Το Υπουργείο Εσωτερικών ενέκρινε την έκτακτη οικονομική ενίσχυση σε 88 μικρούς ορεινούς και νησιωτικούς δήμους της χώρας, για το 2019, με συνολικό ποσό ύψους 20.597.000,00 ευρώ. Οι εν λόγω ενισχύσεις διατίθενται στους δικαιούχους Δήμους για την κάλυψη είτε λειτουργικών τους δαπανών, είτε για επενδυτικές τους δραστηριότητες και έργα και θα αποδοθούν με χρηματικές εντολές του Υπουργείου Εσωτερικών προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δαείνων.

Τις δημόσιες ευχαριστίες, μέσω facebook, των κατοίκων της Κωλοσβάρας του πάνω μαχαλά έλαβε ο συγ-

χωριανός μας Κώστας Κωστούλας, ο οποίος παραχώρησε ιδιωτικό του χώρο ώστε να διαπλατυνθεί ο δρόμος και να διευκολυνθεί η διέλευση των οχημάτων. Μία πράξη αξία μίμησης και από άλλους συγχωριανούς μας σε ανάλογες περιπτώσεις.

Την Πέμπτη 6 Ιουνίου 2019 εορτάστηκε η Ανάληψη του Κυρίου και στο

ομώνυμο ξωκλήσι τελέσθηκε Θεία Λειτουργία. Ακολούθησε γλέντι στο προαύλιο του Ναού με την παρουσία πολλών

συγχωριανών μας. (Φωτογραφίες: Θανάσης Νικολός)

Αγναντίτικες... πινελιές

Παρατείνεται η προθεσμία υποβολής δηλώσεων κτηματολογίου μέχρι 15

Σεπτεμβρίου στην ΠΕ Άρτας

Η πορεία των εργασιών αναστήλωσης στο γεφύρι της Πλάκας αποτέλεσε το αντικείμενο συζήτησης στην Επιτροπή Παρακολούθησης που συνεδρίασε στο Υπουργείο Πολιτισμού. Τα έργα βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη με σκοπό να έχει ολοκληρωθεί το κύριο μέρος του μέχρι το ερχόμενο φθινόπωρο. Σύμφωνα με όσα έγιναν γνωστά από το Δήμο Βορείων Τζουμερκων καθώς ο δήμαρχος Γιάννης Σεντελής ήταν παρών, στη συνεδρίαση έγινε ενημέρωση για τη μέχρι σήμερα πορεία των εργασιών και τον προγραμματισμό της επόμενης περιόδου, τέθηκαν θέματα σχετικά με την τεκμηρίωση της όλης διαδικασίας της αναστήλωσης, διάφορα τεχνικά θέματα και αποφασίστηκε η επίτοπος επίσκεψη της Επιστημονικής Επιτροπής το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

Με μεγάλη επιτυχία το χωριό μας εκπροσωπήθηκε από την χορευτική του ομάδα στο 15ο Αντάμωμα Ηπειρωτών

Μακεδονίας - Θράκης, που πραγματοποιήθηκε στην Ορεστιάδα από 15 Ιουνίου 2019 έως 17 Ιουνίου 2019. Να ευχαριστήσουμε όλους τους συμμετέχοντες για την αξιολογή παρουσία τους, καθώς επίσης και τους συγχωριανούς που συνόδευσαν την ομάδα όπως και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αγνάντων και τον Σύλλογο Ηπειρωτών Β. Έβρου και Φίλων "ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ" για την πρόσκληση στο Αντάμωμα. (Φωτό από το λογαριασμό του Ηλία Κωστούλα στο Facebook).

Για ακόμα μια χρονιά το ημερήσιο Πανηγύρι του Αη Λιά θα πραγματοποιηθεί ανήμερα της εορτής του ομώνυμου

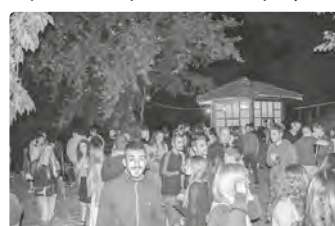

εξωκκλησιού στις 20 Ιουλίου 2019 και θα περιέχει όλα αυτά τα στοιχεία που το έχουν καθιερώσει, όπως η ζωντανή παραδοσιακή μουσική, άφθονο ποτό και φαγητό για όλους. Η οργανωτική ομάδα είναι έτοιμη να μας περιποιηθεί και φέ-

τος κάτω από τη σκιά των κορυφών των Τζουμερκων.

Υ.Γ. Για οποιεσδήποτε άλλες εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Συλλόγου, που θα λάβουν χώρα στο χωριό κατά την διάρκεια του καλοκαιριού, θα ενημερωθείτε με ανακοινώσεις της Αδελφότητας μέσω των κοινωνικών δικτύων.

Το πάρτυ νεολαίας των Αγνάντων θα πραγματοποιηθεί και πάλι φέτος την Κυριακή 11 Αυγούστου 2019. Προσμένο-

ντάς το κάθε χρόνο φτάνουμε αισίως στην 8η διοργάνωση του και οι προσδοκίες είναι μεγάλες και φέτος. Οι εκδρομές του Αυγούστου στο χωριό, οι επισκέπτες του και οι μόνιμοι κάτοικοι νέοι αλλά και μεγαλύτεροι δίνουν δυναμικά το παρόν κάθε χρόνο και οι περισσότεροι από αυτούς προσφέρουν τη βοήθειά τους στην οργάνωση. Έτσι και φέτος η

οργανωτική ομάδα των Νέων, που θα βρίσκεται από νωρίς στο χωριό, θα αναμένει τις προτάσεις σας και την βοήθειά σας, ώστε και φέτος να περάσουμε μία αξεχαστή βραδιά που θα σημαδεύει τις καλοκαιρινές μας διακοπές.

13ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΑΧΘΕΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Το φετινό φεστιβάλ είναι αφιερωμένο στη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, 1919-2019: 100 χρόνια.

Το φεστιβάλ θα διεξαχθεί από 7 έως 12 Αυγούστου στο Αράχτειο Θέατρο στο Παλαιχώρι Σκούπας Άρτας.

✓ Την Τετάρτη 7 Αυγούστου 2019: Συναυλία με τη Μπάντα του Πολεμικού Ναυτικού.

✓ Την Πέμπτη 8 Αυγούστου 2019: Θεατρική παράσταση «Σωκράτης».

✓ Την Παρασκευή 9 Αυγούστου 2019: Θεατρική παράσταση «Βάκχες» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Κατερίνας Βασιλείου.

✓ Το Σάββατο 10 Αυγούστου 2019 θα παιχτεί το θεατρικό έργο του Γιάννη Φαλκών «Γαία»

✓ Την Κυριακή 11 Αυγούστου 2019 ο Ποντιακός εκπαιδευτικός Σύλλογος Νέα Κερασούντα θα παρουσιάσει μουσικοθεατρική παράσταση αφιερωμένη στη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. «Πόντος: Σταύρωση και Μνήμη- 100 χρόνια από τη γενοκτονία».

✓ Τη Δευτέρα 12 Αυγούστου 2019 θα δοθούν οι παραστάσεις «Ο Καραγκιόζης έμπορος» και «Ο γάμος του Μπαρμπανώργου».

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ 20:30 ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 8

➤ Απεβίωσε ο Μπάκος Θεόδωρος και κηδεύτηκε την επομένη στην Αθήνα.

➤ Απεβίωσε στις 16 Ιουνίου 2019 ο Χάρος Κωνσταντίνος συνταξιούχος δάσκαλος και κηδεύτηκε την επομένη στα Άγναντα, ετών 88.

➤ Απεβίωσε στις 19 Ιουνίου 2019 η Βρόντου Σοφία του Κωνσταντίνου και κηδεύτηκε την επομένη στην Αθήνα, ετών 105.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

➤ Η Μπούρη Αλεξάνδρα και η Μάρη Μαριάνθη προσφέρουν στον Ι.Ν. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ Αγνάντων 50 Ευρώ στην μνήμη του αδερφού τους Γεωργίου Χουλιάρα και των γονιών τους Αθανάσιου και Γλυκερίας Χουλιάρα.

➤ Ο Σπυρίδων Κώστας προσφέρει στον Ι.Ν. Αγίας Φανερωμένης 50 ευρώ εις μνήμην της συζύγου του Ευαγγελής.

➤ Ο Αχιλλέας Λεμονιάς, στη μνήμη της μητέρας του Κασσιανής, προσφέρει το ποσό των 50 ευρώ στην Αδελφότητα Αγναντιτών Αθήνας.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

➤ Σε διόρθωση από την δημοσίευση του προηγούμενου φύλλου η Τσακαλοπούλου Άννα και ο σύζυγός της Κοκκινίδης Τόλης απέκτησαν στις 4 Δεκεμβρίου 2018 ένα υγιέστατο αγοράκι, αντί για κοριτσάκι που λανθασμένα είχαμε αναφέρει.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

➤ Στο προηγούμενο φύλλο εκ παραδρομής δημοσιεύσαμε ότι η Φωτεινή Γιαννούλα, σύζυγος Ευάγγελου Γιαννούλα, κηδεύτηκε στον Ξηρόκαμπο Αρκαδίας αντί του ορθού, στον Ξηρόκαμπο Άρτας.

TABERNA «ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ»

ΜΗΤΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Αγναντα Τηλ.
26850-31163

Vodafone Shop Πατησίων 165 Αθήνα

Η Vodafone πλατεια Αμερικής στελεχώνει την μεγαλύτερη ομάδα εξωτερικών πωλησεων και προσφέρει εργασία σε άτομα νεαρής ηλικίας με φιλοδοξίες και όρεξη για δουλειά..

Προσφέρεται σταθερός μισθός, ασφάλιση και bonus!

Με προοπτικές εξέλιξης.

Υπεύθυνοι του project είναι οι Αγναντίτες Γιάννης και Μάριος Καπέλης.

Πληροφορίες: Τηλ.: 2108668400, email: vf164@knet.gr